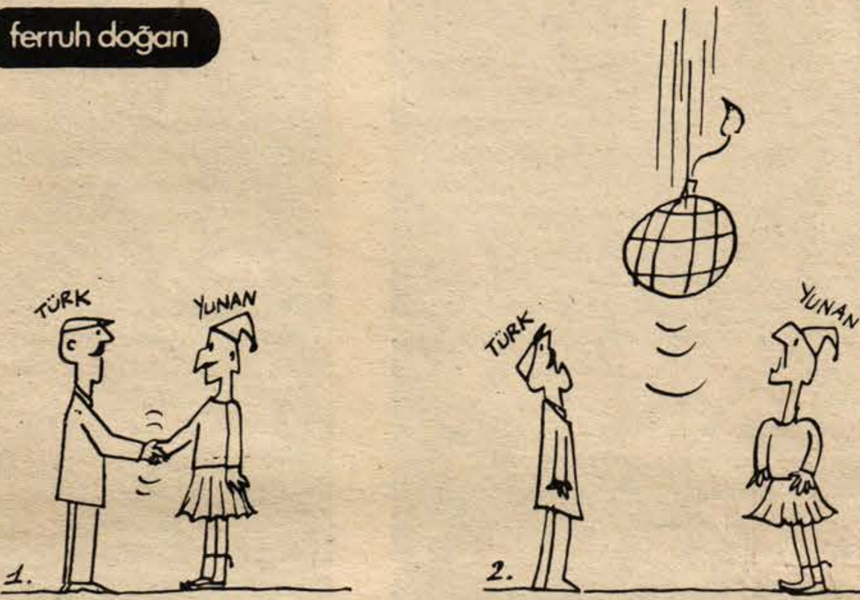
HALKIN SESİ

17 Ağustos 1976

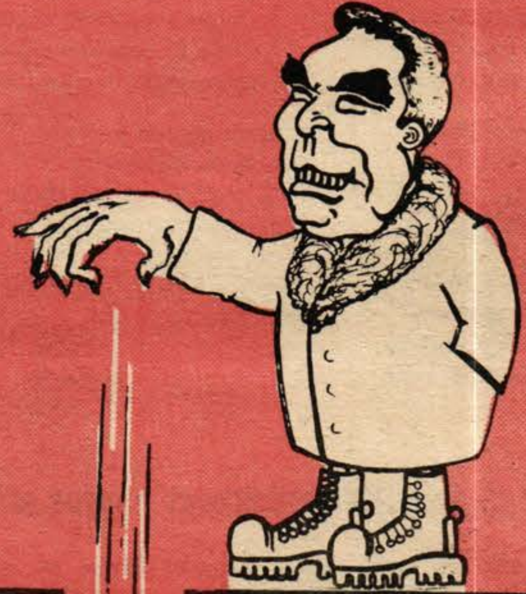
250 Kuruş

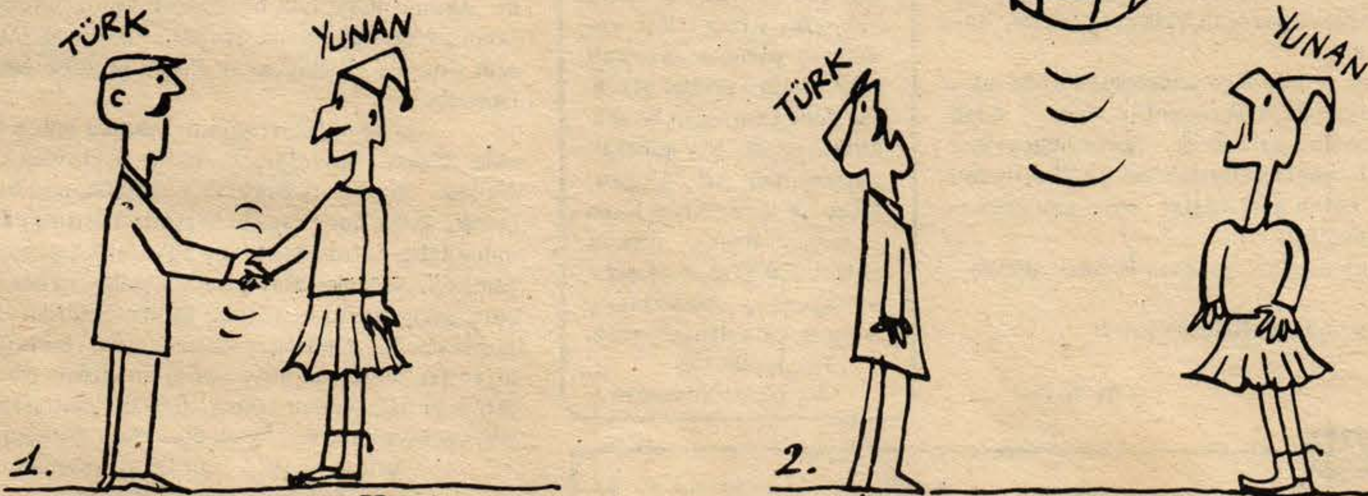
70

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

"ÜÇÜNCÜ ADAM KİM ?.."

Üçüncü Adam Brejnev

EYLEMİ GENE SİLAHINI OMUZLADI

12 Mart öncesi dönemin mücadeleci şairi Eylemî, gene kalemine sarıldı. Bilindiği gibi Eylemî, İşçi-Köylü gazetesinde ve çeşitli devrimci yayın organlarında basılan ve daha sonra bestelenen "Eğer Fabrikada İşçi Olsaydım" ve "Bir Silâh Patladı Anadolu'dan" şiirlerinin yazarıydı. Eylemî'nin dergimize gönderdiği son şiirini yayınlıyoruz:

GÜVENELİM GÜCÜMÜZE

Gökdelenler üsten bakar
Bizim gecekondumuza,
Çıkacaksak viraneden
Güvenelim fendimize

Son istersek acımıza
Sarılalım öcümüze
Anamıza bacımıza
Güvenelim gücümüze

Gözümüzü yummayalım
Batakluğa tummayalım
Elden medet ummayalım
Güvenelim Döndü'müze

Dinleyelim öğütleri
Bırakalım ağıtları
Keseceksek kağıtları
Güvenelim sındımıza

İki devlet olmuş süper
Ezilenler kazsın siper
Halkın gücü devrim yapar
Güvenelim kendimize

Halkın herbir şeyi vardır
Onbinlerce köyü vardır
Onca akarsuyu vardır
Güvenelim bendimize

Eylemî her an ayıktır
O halkına halayıktır
Halkın gücü çok büyüktür
Sarılalım andımıza

EYLEMİ

" ÜÇ KİŞİ ÜZERİME SALDIRIP ZORLA SİGORTA KARTIMI ALDILAR"

3 Ağustos 1976 günü Aksaray Yusuf Paşa durağında üç kişi yolumu kesti, benden kimlik sordular. "Siz kimsiniz, neden vatandaşın yolunu kesiyorsunuz?" dedim. "Sen Bitlis yurdunda kalıyormuşsun, karakola gideceğiz" dediler. "Karakola gitmemiz için bir sebep yok" dedim. Bu sefer de "Kimliğine bakacağız" dediler. Zorla sigorta kartımı aldılar. Neden alıyorsunuz diye sorunca "seni ezeriz" dediler. Biri bana bir yumruk vurdu. Diğer biri de elimdeki Vatan Gazetesini aldı. Sonra bir Taksiye binip Topkapı istikametine gittiler.

Bu faşist çeteler MC hükümetinin desteğiyle yurtseverlere saldırmaktadırlar. Zorla aldıkları yurtseverlerin kimliklerini bir çok olayda kullanmaktadırlar. Yani cinayet, soygun vb. gibi olayları kullanarak yurtsever insanlara iftira atmaya çalışmaktadırlar. Bu maksatla kimlikleri almaktadırlar.

Kemal Kaçmaz
Sigorta No: 8151855

" KAHRAMANMARAŞ TÖB-DER YÖNETİCİLERİNİ KINIYORUZ "

Kahramanmaraş'da yapılan son TÖB-DER kongresinden sonra yönetime gelen bir grup, devrimcilere sataşmaya ve derneğe almamaya başladı.

İlk önce derneğe "Yurtsever Öğretmen" dergisini bırakmak isteyen bir arkadaşa kaba laflar söylenmiş ve derneğe böyle dergiler getirmemesi istenmiştir. Yöneticiler, günlük gazete dışında derneğe dergi sokmayacaklarını söylemişlerdir. Yeni Yönetim Kurulu görevi devraldıktan sonra bazı değişiklikler yapmış, salonu kumarhane haline getirip, her nevi kağıt ve tavla oynatmaya başlamıştır. Yönetim Kurulu toplantısında, revizyonizmin etkisi altındaki yöneticiler bu değişiklikten gurur duyarak bahsetmişlerdir. Bu tutumlarının yanlış olduğunu söyleyen bir arkadaşa, dernek başkanı "derhal kalkıp gitmesini ve bir daha gelmemesini" söylemiştir.

Biz Kahramanmaraş TÖB-DER yöneticilerinin bu tutumunu kınıyoruz

A. Boyacı Kahramanmaraş

SAMANDAĞ'DA REVİZYONİSTLERE ALET OLAN BİRKAÇ KİŞİ HALKA BASKI YAPIYOR

Samandağ'da revizyonistlere alet olan birkaç kişi devrimcilere ve halka saldırarak terör estirmeye çalışıyor. Samandağ halkının ilerici geleneğini istismar edip, Sovyet sosyal-emperyalizminin çıkarı doğrultusunda kullanmaya çalışan bu kişilere halkımız gereken cevabı verecektir.

Vitrinine yapıştırılan afişin başka bir yere yapıştırılmasını isteyen berberi, "biz istediğimiz yere asarız" diyerek dövmüşlerdir. Aynı şekilde bakkal ve banka odacısına da saldırmışlardır. Geçenlerde bir devrimci arkadaşa 15-20 kişi zincir sopa ve muşta ile saldırarak arkadaşımızı ağır bir şekilde yaralamışlardır. Son olarak da bir avukatı dövmüşlerdir. Her şeyi zorbalıkla kabul ettirmeye çalışıyorlar.

Biz bu saldırgan grubun, zamanı geçmeden sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun aleti olmaktan çıkmasını istiyoruz. Bu sosyal-faşist saldırıları protesto ederiz.

Samandağ'lı Devrimciler

İNŞAAT İŞÇİLERİ ÜZERİNDEKİ BASKILAR

Ben inşaat işlerinde çalışan bir emekçiyim. Bu işkolunda sömürünün nasıl olduğunu kısaca anlatmaya çalışacağım:

Müteahhit beyler bir kaç kuruş bağlayarak arsa alıyorlar. Tabii burada lüks binalar kurulacağını bilen büyük burjuvaziye bunları büyük kârlarla satıyorlar. Biz emekçilerin, taşoranların sırtından da ayrı bir kazanç sağlıyorlar. Sigorta primlerini tam ödemezler. Taşaronların yaptıkları işin karşılığını tam olarak vermezler. Ayrıca yapılan tamirat, ek işler için de hiç para ödemezler. Oysa kendileri bu tamirat ve ek işlerin karşılığını daire sahiplerinden alıyorlar.

İnşaat işçileri dağınık ve örgütsüz olduğu için işverenler baskı ve sömürülerini istedikleri gibi devam ettiriyorlar. Hem sırtlarını MC hükümetine dayayıp, hem sömürülerini rahatça sürdürüyorlar, hem de faşist köpeklerini halkın üzerine salarak devrimci işçileri sindirmeye çalışıyorlar. Ama 15-16 Haziranları yaratan halkımız faşist katillerden hesap soracaktır.

Kendi halkı yiyecek istedi diye üzerlerine ordu salan, gemide isyan çıktı diye bütün personelini imha eden, Orta Doğu'yu barut fıçısı haline getirerek dünya hegemonyası peşinde koşan sosyal-emperyalistler de halkımızdan gereken dersi alacaktır. Bütün anti-faşist anti-emperyalist mücadeleleri destekleyelim.

Kahrolsun İki süper devlet, yaşasın Üçüncü Dünyanın Birliği!

İş Toprak Hürriyet mücadelesinde İleri!

A. Kıyıcı

"MERSİN'DE PATRONUN ZULMÜNE UĞRADIK"

Biz Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesine bağlı Nacar, Tilkiler, Orta Miltanlı köyünün topraksız köylüleriyiz. Biz Mersin'deki Hacı Kadiroğlu Koll. Şirketinde çalışıyorduk. Bize baskı, küfür, işkence, olmadık işler yaparlardı. Bizler 15 kişi haklarımızı aramaya kalkıştık. Bizleri işten attılar, süründürdüler. 15 gün paramızı vermediler. Şikayet etsen hak yok, etmesen yine hak yok. Artık küfür yemekten yorulmuşuz. Fabrika olsun, şirket olsun işçileri ezmekten başka karları yok. Şiş göbekli patronumuz Ali Doğan Genç ve üç oğlunun halkı ezmekten başka işleri yoktu. En kısa zamanda bu işkence, baskıların sona ermesini istiyoruz.

Pazarcık'dan
Bir Grup Yurtsever

HANOBASI KÖYÜNÜN MÜCADELESİ

Bizler Pazarcık'ın Hanobası köyü topraksızlarıyız. Geçen sene başladığımız toprak mücadelesinin ilk başarısının ürününü işgal ettiğimiz topraktaki ekini biçerek aldık. Geçen sene Tırpo Salman'ın 71 dönüm hazine toprağını işgal edip buğday ektik. Tırpo Salman yeniden sürüp arpa ekti. O günden bu yana köyün topraksızları olan bizler mücadelemize devam ettik. Ağanın her türlü baskısına karşı kararlı birliğimizi koruduk.

Köyümüz jandarma tarafından çeşitli defalar basıldı. Ağanın ihbarıyla bir arkadaşımız tutuklandı. Topraksızların evleri defalarca arandı. Köyümüz faşist Yüzbaşı Asım Gezmiş ve Başçavuş Fikret'e göre yakılacak köyler arasında.

Bu sene Haziranın ortasında bütün köylüler toplanıp ekini biçtik. Marşlar, türküler söyleyerek tarladan köye döndük. Biçilen buğdayı köy meydanında topraksızlara dağıttık. Daha önce işgale bizimle katılmayan, fakat toprak mücadelemizi destekleyen köyümüz topraksızlarına ve Çiçek köyü topraksızlarına da buğdaydan hisse verdik. Bu durum yoksulların cephesini kuvvetlendirdi, birliğimizi sağlamlaştırdı, gücümüzü artırarak saflarımızı sıklaştırdı. Bir birimize daha çok güveniyor, inanıyor, yardım ediyoruz. Buğdayı dağıttıktan sonra, hep birlikte karar aldık. Ertesi gün tarlayı sürdük. Köye dönerken şu sloganları attık.

Yıkılsın ağalık, topraklar köylünün!
Bütün halklar kardeştir. Amerika Rusya kalleştir!
Ne Amerika Ne Rusya Ne de Ağalık!
Alevi Sünni Bir Olsun Ağalar Kahrolsun!

Hanobası Köyünden
Bir Devrimci

Pazarcık, Kahramanmaraş

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ

Sahibi : HÜSEYİN KARANLIK
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : KEMAL DOĞAN
Yönetim Yeri : Yeniçeriler Cad. Çağlar Han 45/2 Çemberlitaş- İST

Yazışma ve Abone Adresi : HALKIN SESİ P.K :1103-Karaköy-İST
Baskı : Daily News Web-ofset Tesisleri

Abone Şartları :
o Yurt içi yıllık 125 -
o Yurt içi altı aylık : 65 -
o Yurt dışı yıllık : 200. -
o Yurt dışı altı aylık : 100 -
(Avrupa uçak)

İlan Şartları : Santimi 30. -
Yayın ilanı : Çerçevesi 100. -

Genel Dağıtımı. : TÜR-DA
İzmir-Ege Dağıtımı: ORHAN ÖZŞİŞMAN

«Ulusal politika» Türkeş'in politikası mı?

Bugün üzerinde birleşildiği söylenen politika gerçekten "ulusal" bir politika mıdır? Bugün Yunan düşmanlığı temelinde kurulan birliğe "ulusal" bir birlik denebilir mi?

ABD emperyalizmi Türkiye'yi adım adım pençesi altına alırken böyle bir "ulusal birlik" sağlanamıyordu. Fakat hedef Yunanistan olunca herkes birden titreyip kendine dönüvor.

Yurdumuzun çeşitli bölgelerindeki petrolleri yabancı şirketler yağma ederken, böyle bir "milli birlik" içinde değiliz. Sanki Ege'nin petrolünde herkesi birleştiren bir sihir var.

Hükümetin Ege siyasetinin yanında yer almanın, bugün "ulusal politikayı desteklemek" olduğu ileri sürülüyor. Ege'deki gerginlikle ilgili her yazı hangi gazeteye bakarsanız bakın, söze barışçı çözüm yollarını savunarak başlıyor. Ne var ki, perde perde yükselen bir Yunan düşmanlığından sonra, yazılar Atina'ya savrulan tehditlerle son buluyor. CHP'nin solunda duranlardan en koyu Türkeşçisine ve revizyonistine kadar bir çoğu böyle bir tutumda birleşiyor. Kimisi bunu, Tercüman yazarı Ergun Göze de gördüğümüz gibi, "Hedef Adalar" diyerek yapıyor. (Tercüman 2 Ağustos 1976) Kimisi ise, artık Ege'deki çatışmayı körüklemek dışında bir "ulusal siyaset" olamayacağını söyleyerek aynı tutumu hararetle savunuyor.

Bugün üzerinde birleşildiği söylenen politika, gerçekten "ulusal" bir politika mıdır? Bugün Yunan düşmanlığı temelinde kurulan birliğe "ulusal" bir birlik denebilir mi?

ABD emperyalizmi Türkiye'yi adım adım pençesi altına alırken, böyle bir "ulusal birlik" sağlanamıyordu. Fakat hedef Yunanistan olunca herkes birden titreyip kendine dönüyor.

Sovyet sosyal-emperyalistleri yurdumuza el atarken kimsenin hatırına "ulusal politika" da birleşme çağrısı yapmak gelmiyor. Tam tersine "ulusal politikacılarımız" Demirel'in teslimiyet politikasına alkış tutuyorlar.

Yurdumuzun çeşitli bölgelerindeki petrolleri yabancı şirketler yağma ederken, böyle bir "milli birlik" içinde değiliz. Sanki Ege'nin petrolünde herkesi birleştiren bir sihir var.

Bu konu üzerinde soğukkanlı bir şekilde düşünmeye ihtiyaç vardır.

Daha önce de belirttik. Bir kere daha belirtelim: Biz Ege'deki milli haklarımızın en kararlı savunucusuyuz. Ama bu haklarımızı kime karşı savunacağız? Daha doğrusu, Türkiye'nin Ege'deki milli haklarını tehdit eden gerçek düşmanlar kimlerdir? Bu soruya doğru bir cevap vermediğimiz sürece, izlediğimiz politikanın adından başka hiçbir şeyi "ulusal" değildir.

Milli haklarımızı tehdit eden gerçek düşmanlarımızı değil de, Yunanistan'ı hedef alan politika aslında Brejnev'in işbirlikçilerinin ve Türkeş'lerin politikasıdır. Bugün, meselelerimize iki süper devlete karşı mücadele açısından bakmayan bir politika, ne Ege'deki milli haklarımızı koruyabilir, ne de yurdumuzun başka bir yerindeki. Çünkü Yunanistan'ı düşman alan bir tutum, kaçınılmaz olarak milli bağımsızlığımızın en tehlikeli düşmanı olan Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ekmeğine yağ sürmekte, Yeni Çarlara daha fazla teslim olmamıza yol açmaktadır. Zaten gerek Demirel, gerek Ecevit, gerekse onlarla aynı "ulusal politikada" birleşen diğerleri Ege çatışmasında Rusya'ya sırt dayayan bir politikayı açıkça savunuyorlar. Demirel ve Feyzioğlu, yaptıkları bir çok açıklamada Ege'de "Karadeniz ülkelerinin" çıkarlarının avukatlığını yaptılar. Bir çok ilerici yazar da, aynı politikaya bir marifetmiş gibi sarılıyor.

Süper devletlere karşı Yunanistan'la birleşmek yerine Yunanistan'a karşı süper devletlerle birleşme gayreti içinde olan Demirel hükümeti Ege Denizini herkese açık bir deniz olarak ilân ediyor. Ne Zambiya, ne de Birmanya, Ege Denizinin zenginliklerinden yararlanmak peşinde olamayacağına göre, hükümetin tezleri Ege'yi süper devletlerin sömürüsüne açmaktadır. Zaten bunlar Ege denizi petrollerini yabancı şirketlere parsellemiş ve arama ruhsatlarını çoktan vermişlerdir.

Ege denizinin zenginliklerinden yalnız iki kıyı ülkesinin yararlanabileceğini savunmak gerekirken, Ege'yi süper devletlerin yağmasına açık ilân etmenin sebebi nedir? Bu tutum, Yunanistan'ı esas hedef alan siyasetin kaçınılmaz sonucu değil midir? Ege'yi Yunanistan'dan "kurtarmak" adına süper devletlerin yağmasına sunmanın milli haklarımızı savunmakla ne ilgisi vardır?

Bütün bu gerçekleri belli ölçülerde kabul eden kimileri ise özetle şunu söylüyor: 'Her ne sebeple olursa olsun, bugün olaylar bizi öyle bir noktaya getirmiştir ki, artık Ege'deki milli haklarımızı savunmak için Demirel'le birlikte saf tutmak ve hatta onu daha da ileri gitmeye zorlamaktan başka doğru tutum olamaz.

Bu düşüncede olanlar milli haklarımızı koruyacak bir çıkış yolu göstermiyorlar. Tam tersine bunlar, süper devletler arasındaki rekabetin ve özellikle Yeni Çarların yayılma hırslarının yurdumuza getirip dayatmak istediği oldu bittiyi bir kader olarak görüyorlar. Türkiye halkı için böyle bir kader yoktur. Türkiye ve Yunanistan'ın tepesinde oturan ve süper devletlere alet olan iktidarlar, iki ülke halkını sel sularının içine itiyorlar. Devrimcilerin ve yurtseverlerin görevi selin içine atlamak değil, milli bağımsızlığımızı ve haklarımızı koruyan sağlam bir bent inşa etmektir.

Bugün hem Ege'deki milli haklarımızı korumanın, hem de Yunanistan'la sağlam bir dostluk kurmanın yolu vardır. Bu mümkündür. Bunu Demirel veya bir başkası yapamaz diye, onların yürütebileceği bir siyaseti benimsemek zorunda değiliz. Demirellerin yapamadığını devrimci halk iktidarı yapabilir. Bugün Türkiye'de böyle bir iktidarın kurulması şartları yok diye, milli teslimiyet siyasetini benimseyecek değiliz. Biz, Türkiye halkının yararına olan tek doğru siyaseti ısrarla savunacak ve halkı bu siyasetin gösterdiği yolda birleştireceğiz. Çünkü Türkiye'yi emperyalizmin denetim ve baskısından kurtaracak, bizi halk devrimine götürecek tek yol iki süper devlete karşı mücadeleyi savunmak ve Yunanistan'la dostluk için çalışmaktır. Bugün güncel olarak Ege'deki milli haklarımızı savunmanın yolu da budur.

Olayların dış yüzüne bakarsak doğru bir siyaset izleyemeyiz. Bugün Yunanistan la Türkiye arasındaki çatışma olayların dış görünüşüdür. Kıbrıs ve Ege konuların da ortaya çıkan ve gittikçe derinleşen çatışmanın temelinde iki süper devlet arasındaki rekabet ve bu süper devletlerle iki Akdeniz ülkesi arasındaki çelişme yatıyor. Öyleyse meselenin çözümü Türkiye ve Yunanistan'ın iki süper devlete karşı birleşmesindedir, yoksa bu iki ülkenin birbiriyle savaşmasında değil.

İki Ege ülkesi arasındaki savaş bir tek sonuç getirecektir, O da süper devletlerin her iki ülke üzerindeki baskı sömürü ve denetimlerinin ağırlaşmasıdır. Biz böyle bir gelişmeye hizmet eden sahte bir "ulusal politikanın" karşısındayız. Hangi gerekçeyle savunulursa savunulsun, böyle bir dar görüşlülüğü reddediyoruz. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin kışkırttığı ve süper devletlere alet olan iki ülkenin geri cilerinin yol açtığı bir savaşa karşıyız. Böyle bir savaş, anti-emperyalist değil, gerici bir savaş olacaktır. Demirel veya Ecevit'in "ulusal politika" dedikleri şeyin kuyruğuna takılan ve savaşı körükleyenler, bu savaşın getireceği her şeyin sorumluluğuna da ortak olurlar.

Biz Türkiye devrimcileri ve yurtseverleri olarak üzerimize düşen görevi yapmalı, iki süper devlete karşı her iki ülke halkının birliği için çalışmalı ve savaşa karşı çıkmalıyız. Türkiye ve Yunanistan arasındaki dostluğu, dudağımızın ucuyla değil, fakat gerçekten savunmak, günün görevidir. "Ulusal politikaya katılma" çağrısı yapanlar, ancak iki süper devlete karşı tavır alırlarsa inandırıcı olurlar. Aksi halde halkı aldatanlara ve "12 adaya fetih seferi" naraları atanlara yardım etmekten başka bir şey yapmazlar. Rusya'ya karşı teslimiyetçi tavır alanların, Yunanistan'a karşı aslan kesilmeleri herkesi düşündürmelidir.

Memurlar Derneğine Polis Saldırdı

Mem-Der Ankara Şubesi Polis tarafından kanunsuz olarak aranmıştır. Polis baskınıyla ilgili olarak basına ve TRT'ye bir açıklama yapan Mem-Der Genel Başkanı Şamil Perk, MC İktidarının ve Polisin bu kanunsuz tutumunu kınamıştır. Şamil Perk, bu tür baskıların "özellikle bir güç haline gelen memur örgütlenmesine darbe indirmek" için yapıldığını belirterek bütün memur kuruluşlarını ortak mücadeleye çağırmıştır.

Basına açıklamada şöyle denilmektedir:

Dernekte bulunan üyeler arama kararını sordukları zaman işkenceyle tehdit edilmiş, bir üyemiz sivil polisler tarafından dövülmüştür. Polislerden biri "Dernek açma iznini biz verdik. İstediğimiz zaman gelir ararız" demiştir. O sırada TÜM PTT-DER'in kapatılmasını protesto eden ve birçok demokratik kuruluşun ortaklaşa hazırladığı izinli bildiriyi çoğaltan üyelerimiz hakarete maruz kalmışlar ve bildirilere el konmuştur.

Biz memurlar olarak örgütlenme hakkımızı sonuna kadar savunacağız. Bütün kanuni yollara başvurarak Anayasa ve yasalardaki haklarımızı koruyacağız. Ve kanunsuzlara karşı duracağız. Bütün ilerici basını, demokratik kuruluşları bu konunun önemini görerek mücadele etmeye çağırıyoruz.

Petrol-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Şube Başkanı Celal Yaşar

"TÜM YURTSEVER SENDİKACILARI VE HALKI İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI MÜCADELE ETMEYE ÇAĞIRIYORUZ."

DGM'YE VE MC'YE KARŞI TÜM DEMOKRATİK KURULUŞLAR VE SENDİKALAR BİRLEŞMELİ

Petrol-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Şube Başkanı Celal Yaşar Halkın Sesi'nin MC iktidarının düşürülmesi ve bunun yolları ile ilgili sorularını şöyle cevapladı:

HALKIN SESİ: Sizce MC iktidarının düşürülmesinin yolu nedir?

Celal Yaşar: Bana göre Milliyetçi Cephe demokratik yollardan iş başından uzaklaştırılmalıdır. Biz bölgemizde, gerek demokratik sendikalar, gerekse siyasi örgütlerle Milli yetçi Cephenin düşürülmesi için mücadele içindeyiz. Tüm demokratik güçler MC'nin düşürülmesi için çalışma yapmakta. Bu çalışmalarımızda, bana göre bazı eksikliklerimiz var. Bu konuda eylem ve güç birliğinde mutlaka birleşilmelidir. Bu güçbirliği tüm çalışanların grevi ilkesinde olmalıdır.

HALKIN SESİ: Bu gün birçok iş yerlerinde grevler devam ediyor. Diğer fabrikalardaki işçilerin bu grevleri desteklemek için dayanışma grevlerine gitmeleri, tüm çalışanların grevini hazırlamada zemin olabilir mi?

Celal Yaşar: İşçi sınıfı ve sendikaların, Türkiye'nin içinde bulunduğu bulanık ortamda işbirlikçi burjuvazi ile mücadele etmesi greve dayanmaktadır. Grevlerin desteklenip desteklenmeyeceği konusunda şöyle diyebilirim: elbette tüm grevler emekçiler tarafından desteklenir. Fakat bazı grevler aynı iş kolunda olan sendikaların rekabetine dayanıyor. Sendikaların rakip sınıfı taşıması gittikçe grevci işçilere kadar iniyor. Böylesi bir grevi desteklemek veya gitmek zor oluyor. Bunun tek çözüm yolu işçi sınıfının yararına olan bütün mücadeleleri, sendikal fark gözetmeden desteklemek, dayanışma grevlerini yükseltmek geçmişte olduğu gibi faşizmin temellerini sarsabilir, sarsacaktır.

HALKIN SESİ: Devlet Güvenlik Mahkemeleri hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

Celal Yaşar: Bugün ülkemizde işçi sınıfı ve halkın demokratik hak ve özgürlükleri hükümet partileri tarafından kurdurulan ve Anayasa'ya aykırı olan Devlet Güvenlik Mahkemeleri tarafından ayaklar altına alınmıştır. Bütün bu oluşumların temelinde işçi sınıfını sindirme ve iş birlikçi burjuvazinin çıkarlarına dayalı bu düzeni sürdürme amacı vardır. Devlet Güvenlik Mahkemeleri kurulduğundan bu yana bir çok yurtseveri zindanlara doldurmuştur. Gene yurtsever sendikacılar DGM'nin önüne çıkartılmıştır. Bundan dolayı dır ki, tüm sendikaların açıkça Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı olduklarını söylemeleri gerekmektedir.

HALKIN SESİ: MC iktidarı bir yandan halka karşı saldırırken, diğer yandan da ülkemizin kapılarını süper devletlere açıyor. Bu konuda yurtseverlere ve halka sizce ne görevler düşüyor?

Celal Yaşar: Ülkemizde, halkımız üzerindeki görülmemiş baskıların kimin tarafından yapıldığı ve yine ülkemizin ekonomik, kültürel ve siyasi yönden gelişememesinin sebebi emperyalist ülkelere yem olmamızdan ileri gelmektedir. Demokrat Parti zamanında ülkemizin ABD emperyalizmine kapılarının açılmasıyla, halkın mücadelesi ve tepkisiyle ABD emperyalizminin son yıllarda zayıflamasına yol açtı. Halkımızın bağımsızlık isteğine karşı, bugün de MC iktidarı Amerikancı olmasına rağmen ülkemizi gene yeni gelişmekte olan ve saldırgan Sovyet sosyal-emperyalizmine de peşkeş çektiği bilinen bir gerçektir. Tüm yurtsever sendikacıları ve halkımızı iki süper devlete karşı mücadele etmeye çağırıyoruz.

Tam bağımsız ve demokratik Türkiye'nin kurulması için, her iki süper devletin ülkemizdeki sömürüsüne son vermek için başta iki süper devletin işbirlikçilerine karşı mücadele verilmesi şarttır.

Toprak-İş Pazarcık Şubesinin Bildirisi

"Bizler yoksul tarım işçileri olarak Pazarcık'ta Toprak-İş sendikasının şubesini açtık.

"Türkiye'nin en düşük ücretle ve en kötü şartlarla çalışan işçileriyiz. Çapada gün doğumundan gün batımına kadar on-oniki saat çalışıyor, 25-30 lira ücret alıyoruz. Hiç bir sosyal güvenliğimiz yoktur. Pislik içinde çadırlarda yaşıyoruz. Hastalanıyor, doktora gidemiyoruz. Ağalar istedikleri zaman bizi işten atıyorlar. Açık traktörlerle işe götürülüp getiriliyoruz. Her sene bu yüzden bir çok kardeşimiz can veriyor. Bizi ağalar köle gibi alıp satmaktadır. Üzerimizde küfür, hakaret ve angarya uyguluyorlar. Yıllardır bağrımızı bitler kemiğimizi itler yiyor.

"Gerek yabandan gelenlerimiz, gerekse yerli işçiler menfaatlerimiz bir, mücadelemiz ortaktır.

"Sendikamızın çalışma ilkeleri şöyledir:

"Toprak işçilerinin bu kötü durumu toprak ağalığının ve ondan güç alan elcilik (Dayıbaşılık) kurumunun bir sonucudur. Bu yüzden mücadelemiz toprak ağalığını yıkma ve elciliği kaldırma mücadelesidir.

"Sendikamız toprak işçileriyle kaynaşıp, onların bir parçası olmaya özel önem verecektir. Her kuruşun hesabını vereceğiz. Sendikamızın gelir ve giderlerini belli aralarla ilân edeceğiz. Her üyenin, hatta her toprak işçisinin sendika muhasebesini inceleme yetkisi vardır ve hatta biz bunu teşvik edeceğiz.

"Bütün yurtsever basını, demokrat ilerici kuruluş ve kişileri, Pazarcık köylülerinin ve tarım işçilerinin mücadelelerini desteklemeye çağırıyoruz."

Toprak-İş Pazarcık Şube Başkanı
Ömer Faruk Ciravoğlu

BUCAK'TA CHP'Lİ GENÇLER DİYOR Kİ:

Cinayetlerin Sorumlusu Yurdumuzun Kapılarını Süper Devletlere Açan MC'dir

Burdur'un Bucak İlçesindeki CHP Gençlik Kolları bir bildiri yayınlayarak halkı emperyalizme ve faşizme karşı mücadeleye çağırmıştır. Bildiride şöyle denilmektedir:

"Sokaklarda Türkeşçi faşist komandolar siyasi cinayetler işlemekte, devrimcilere yurtseverlere tüm demokratlara, emekçi halkımıza saldırmakta, can güvenliği ve halkın eviatlarının okuma özgürlüğü yok edilmektedir.

"Gerek Ege'de gerek Akdeniz'de milli çıkarlarımız aleyhinde süper devletlerin bulanık suda balık avlama planlarına uydurulmuş tavırlar alınmaktadır. Montrö anlaşmasının açık hükümlerine uyulmayarak, Kiev uçak-savaş gemisi boğazlarımızdan serbestçe geçmektedir. Böylece milli ve devlet egemenliğimiz ayaklar altına alınmaktadır.

"Dünya gericiliğinin merkezlerinden ve halkımızın baş düşmanlarından biri olan ABD'de, genel başkanımız Ecevit'e Amerikan Casusluk Örgütü CİA damgalı suikast girişiminde bulunulmaktadır.

"65 siyasi cinayetin vebalini bovnunda taşıyan dolar ve rublelerle ayakta durabilen, yurdumuzun kapılarını süper devletlere açan tasması CİA' nın elinde olan faşist bozkurtlarla ülkemizi kana bulayan faşist MÇ'dir."

Sosyal-Emperyalizmin İşbirlikçisi Hikmet Aslan'a Soruyorum

Ben 13 aydır İstanbul'da Arfen Yuma fabrikasında çalışan bir işçiyim. Fabrikada yapılan haksızlıklara karşı koyabilmek, haklarımızı alabilmek için daha önce Çağdaş Metal-İş sendikasında örgütlendik. Çağdaş Metal-İş'in Maden-İş'e katılmasıyla biz de bu sendika içine girdik. Biz sendikamızı devrimci ve işçiden yana bir sendika olarak biliyorduk.

Fabrikada daha önce 75 işçi çalışıyordu. İşveren Yücel Meneveşe sendikalara karşı işçi düşmanı biriydi. İş yerinde sendika barındırmayacağını söylerdi. İşçi sınıfının mücadelesinin bilincinde olan işçileri tek tek atarak, bugün işçi sayısını 30'a kadar indirdi. Son olarak dokuz arkadaşımla birlikte ben de işten çıkarıldım. Temsilci olmam dolayısıyla sendikamız Maden-İş'e gittim. Altıncı Bölge başkanı Hikmet Aslan'a durumu anlattım. İşten atılan arkadaşlarla birlikte direnişe geçeceğimizi ve sendikanın yardımı olursa atılmayan arkadaşların da direnişe geçerek bizi destekleyeceklerini söyledim. Hikmet Aslan'ın bana söyledikleri şunlar oldu: "İşveren işçinin tazminatını verir ve atar. Eğer siz direnişe geçecek olursanız çalışan arkadaşlarınızın da tazminatını vermeden atar." Demek ki Hikmet Aslan'a göre işçinin patrona karşı durmasına imkân yoktur. En zor şartlar altında çalışsın. İşten atılınca da çekip gitsin. Peki o zaman sendika ne için kuruldu? Bizim aidatlarımızla yaşayan bu sendika ağalarının gayesi nedir? Bizler "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını attığımız zaman bunların niçin saldırdıklarını şimdi anlıyorum. İşçiler sendika yönetimine gelince, koltuklarından atılacaklardan biri de Hikmet Aslan.

İşveren Yücel Meneveşe işten attığı işçilere 24. maddeyi uyguluyor ve tadilat dolayısıyla işten attım diyor. Ama amacı başka; Safraköy'de yeni bir fabrika açtı; işçileri attıktan sonra yeni işyerinde sendikasız işçi çalıştırmak arzusunda.

Sendikamız Maden-İş'in bize hiç bir yardımı olmayınca direnişe geçemedik. Maddi durumlarımızın bozuk olması yüzünden tazminatlarımızı alarak ayrılmak zorunda kaldık. Ben şimdi bir işsiz olarak Maden-İş yöneticilerine sesleniyorum:

Hangi amaçla işçi sınıfının başında bulunuyorsunuz? İşçi sınıfının mücadelesini engellemek için mi? Bize küçük bir işyeri olduğumuz için mi sahip çıkmadınız? Çünkü bizim aidatlarımız sizi pek doyurmaz.

Bu bizim iş yerinde 15 kişinin yapacağı işi bir kişiye yaptırıyorlardı. Siz hiç ilgilenmediniz. Bir gün işçi sınıfı sizin gibi DİSK'in başına çöreklenmiş sendika ağalarından yaptıklarının hesabını soracaktır.

Kahrolsun İşçi Düşmanı, Revizyonist Sendika Ağaları!

Kahrolsun sosyal-emperyalizmin Beşinci Kolu!

TBP Reşadiye Gençlik Kolu Kuruldu

Anadolu'nun bakımsız yerlerinden aç kalmış, geri kalmış fakat geri kalmışlığımızı hiç bir zaman kabul etmeyen biz Reşadiyeli devrimciler olarak kasabamızın gençliğini dünyada olup bitenlere, sömürüye ve revizyonist kliğe karşı uyandırıp birleştirmek istiyoruz.

Herşeyden önce ilerici bir örgüte ihtiyaç var. Çeşitli olanaksızlıklara rağmen "birlik mümkün olduğunda mükümmel oluşumlar olur" inancıyla TBP Gençlik Kolunu kurduk.

Örgütümüz iki süper devleti hedef alarak bir araya gelmiştir.

Çalışmalarımız, halkın bilinçlenmesini ön plana almak ve ABD emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı mücadeledir.

Her türlü yardımlarınızı bekleriz.

Reşadiye - Tokat
TBP Gençlik Kolu

İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği Kuruldu

Kasım ayından beri süregelen gençliğin tek kitle örgütünü kurma çabaları nihayet başarıya ulaştı. Bir avuç faşist ve sosyal-faşist dışında tüm gençliği birleştirmeyi hedef alan İ.Y.D.G.D.'ye iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı mücadelesinde başarılar dileriz. Derneğin kuruluş bildirisinde şu noktalara değinilmektedir:

"İstanbul gençliğinin tek kitle örgütü çalışmaları bir yıla yakın zaman aldı. Bu mücadeleli dönemin ürünü olarak İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği kuruldu.

"Geniş gençlik yığınları bugün örgütsüz ve dağınık. Faşistlerin ve revizyonistlerin engellemeleri ve devrimci hareketin bilinen zaafları yüzünden işçi ve köylü gençlik, mücadeleye örgütlü bir şekilde katılamıyor.

"Faşist baskı ve zulme karşı, sosyal-faşist engellemelere karşı direnen gençlik yığınlarından kopmadan, onların akademik-ekonomik taleplerini, temel hak ve özgürlükleri, gençliğin can güvenliğini, okuma özgürlüğünü sağlamak için gençliğin örgütlü mücadelesini savunan uzun süreli ve sabırlı bir mücadeleden yanayız. Ortak hedefler doğrultusunda, tüm demokratik kuruluşlarla en geniş dayanışma ve eylem birliğini savunuyoruz. Biz İ.Y.D.G.D. olarak, ABD emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı, faşizme ve sosyal-faşizme, feodalizme ve şövenizme karşı halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin yanında olacağız.

Adresimiz: Defteremini Sok. Tanrıverdi Apt. Kat:2 No:8, Aksaray-İSTANBUL

SAARBRÜCKEN TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ'NİN AÇIKLAMASI :

MHP'nin CIA ile ilişkisi

Batı Almanya'daki Saarbrücken Türkiyeli Öğrenciler Birliği, MHP'nin Avrupa'daki faşist faaliyeti ve bu partinin Amerikan casusluk örgütü CİA ile olan ilişkileri hakkında basına belgelere dayanan bir açıklamada bulunmuştur. Öğrenci birliğinin basına açıklamasında şöyle denilmektedir:

"Baskı ve Yayın Sendikasının (Alman Sendikalar Birliği'ne bağlı) yayın organı "Druck u. Papier" dergisinin 16 Şubat 1976 tarihli 4. sayısında CİA'nın Frankfurt'daki Cami ile olan ilişkisine değinilmektedir. Frankfurt Camiinde müslümanlığı kabul eden ve Halil Raşid adını alarak halen burada faaliyet gösteren şahıs bir CİA mensubu olup esas adı Eugen Wilkins'dir. Bu şahsın CİA'daki rütbesi albay olup sicil numarası 055220527'dir. (İlgili belge STÖB'de mevcuttur)

"Bilindiği gibi Fatih Camii Yaptırma ve Yaşatma Derneği, MHP'lilerin elindedir. Ve Türkiye'deki faşist eylemlerinden dolayı aranan Ülkü Ocakları Eski Başkanı Muharrem Şemsek burada saklanmaktadır."

İZMİR YURTSEVER SANATÇILAR BİRLİĞİ :

Modern-Revizyonist Sanata Karşı Mücadele Edelim

İzmir'de kurulmuş olan Yurtsever Sanatçılar Birliği Derneği yayınladığı bir bildiride iki süper devlete ve revizyonizme karşı mücadelenin sanat alanında da sürdürülmesi için çağrı yapmakta ve şöyle demektedir:

"Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi güçlendikçe, her alanda olduğu gibi kültür ve sanat alanında da yeni gelişmeler olmakta devrimci sanat cephesi emperyalist kültür ve sanata, feodal sanata, burjuva sanatına karşı güçlenmektedir. Devrimci sanat, aynı zamanda dünyadaki gelişmelere uygun olarak ülkemizde modern revizyonist sanata karşı da mücadele etmektedir. Günümüzde devrimci sanatın önünde duran bu engelleri yıkmak, ancak en geniş halk kitleleri ile birleşmekle mümkündür.

"Yurtsever Sanatçılar Birliği Derneği bu amaçla, iki süper devletin işbirlikçileri dışında bütün sanatçı ve sanatseverlerin birliğini sağlayarak doğru devrimci sanat ilkeleri çerçevesinde birleşmek için çalışmalarına başlamıştır.

"Sanatımız ancak halk kitlelerinin içerisinde canlanıp yeşerebilir, devrimci bir mücadelenin içinde önemli bir yeri olan sanatın, halk sanatının güçlenmesi için yurdumuzun bağımsızlığı için sanat cephesinde de yurtsever birliğimizi güçlendirelim."

"Burjuva Devlet Teorilerini Yıkalım" Başlıklı Yazının Son Bölümü

"Devrim", "Emek" ve "Aydınlık Sosyalist Dergi", bütün bu küçük burjuva akımlar, hangi noktada birleşmektedir?

Her üç dergi de devleti sınıflarüstü görmekte, devletin hakim sınıfların bir baskı aracı olduğu gerçeğini inkâr etmektedir. Devlete devrimci bir açıdan değil de, bu açıdan bakılınca, hakim sınıfların baskı mekanizmasını parçalamak için yerine getirilmesi gereken görevler kavranamaz.

Hakim sınıfların baskı mekanizması ancak halkın örgütlü gücüyle parçalanabilir. Emperyalistlerin şiddeti, ancak halkın devrimci şiddetiyle altedilebilir. Tek güveneceğimiz güç proletarya partisi önderliğinde halk yığınlarının örgütlü gücüdür. Buna karşılık halk yığınlarının devrimci gücüne güvenmeyen her akım, devleti sınıflarüstü gösterir, hakim sınıfların baskı mekanizmasına, emperyalizme bir noktada boyun eğer ve bunun teorisini yapar.

Bu teoriyi bütün dünyada modern revizyonistler yaymaktadır. Modern revizyonizm, Leninist devlet teorisini ve bu teoriye dayanan proletarya diktatörlüğünü inkar etmekte, sivil-asker aydınlar önderliğinde kapitalist olmayan yoldan sosyalizme ulaşılacağı şeklindeki sahte devrimci görüşleri yaymaktadır. Devletin baskı mekanizmasını parçalamadan "devrim" olacağı fikrini yaymaktadır.

Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi, dünya halklarına devrim yolunu gösteriyor. Bu yol, emperyalistlerin ve bütün gericilerin dünya halkları üzerinde kurdukları baskı mekanizmasını şiddetle parçalama yoludur, halk savaşı yoludur.

'SOSYALİST KURULTAY'

İlkesiz Birlik Ç

Proleter Devrimci AYDINLIK'ın Eyl

Yurdumuzda sınıf mücadelesi önemli ve yeni bir döneme girmektedir. İşbirlikçi iktidar, emekçi halk yığınlarını daha fazla yoksullaştıracak ve tekelci sermayenin daha da büyümesine yol açacak ekonomik tedbirler almaya devam etmektedir. Bütün bu tedbirler tekelci sermaye ile geniş halk yığınları arasındaki çelişmeyi daha da keskinleştirmektedir. Yurdun her yanında işçiler, köylüler ve bütün halk sınıfları mücadele bayrağını kaldırmakta, emperyalizme karşı mücadele bütün yurdu sarmaktadır.

Emperyalizm ve işbirlikçilerinin Türkiye'deki hakimiyeti her geçen gün daha fazla sarsılmaktadır. Halkımızın mücadelesi, işbirlikçi iktidarın dayandığı temellere ağır darbeler indirmektedir. Türkiye emperyalist hakimiyet zincirinin her geçen gün daha fazla zayıfladığı bir ülkedir. Emperyalistler ve işbirlikçileri, bu gelişme karşısında bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'de de hakimiyetlerini baskı ve zorbalıkla devam ettirme çabasındadırlar. Çöküşleri yaklaştıkça saldırılarını artırmaktadırlar. Emperyalistler halkımızın mücadelesini şiddetle bastırmak istemektedirler. Ama bu onların sonlarını yaklaştırmaktadır. İşçiler, Köylüler sömürüye başkaldıran bütün halk amansız bir mücadeleyle emperyalistlerin iktidarını yıkacaktır. Bunun için halkımızın en çok ve en acil olarak neye ihtiyacı var? Türkiye'deki bütün devrimci hareketlere yol gösterecek ve bütün sosyalist çevreleri kucaklayacak siyasi bir teşkilatlanmaya.

Kendiliğinden yığın hareketleri - nin hızla çoğalması, böyle bir siyasi partinin gerekliliğini daha da âcil kılmaktadır. Halk yığınlarının mücadelesini tek noktaya, emperyalist hakimiyet zincirinin en zayıf noktasına yöneltecek siyasi bir örgütlenmeye devrimci kadrolar derinden ihtiyaç duymaktadır. Görevimiz bu ihtiyacı daha kuvvetle duyurmak ve bütün çalışmalarımızı siyasi örgütlenme noktasında yoğunlaştırarak bunu başarmak olmalıdır. Önümüzdeki dönem, daha da şiddetlenecek olan sınıf mücadelesi bu görevin bir an önce yerine getirilmesini zorunlu kılmaktadır.

Böyle bir örgüt, yurdun dört bir yanında dağınık olarak mücadele eden, bir merkezden disiplinli olarak yönetilmeyen proletarya mücadelesinin bir parçası olan bütün grup ve çevreleri birleştirecektir. Böyle bir örgütleme Türkiye'deki devrimci mücadele için bir sıçrama olacaktır. Hareketimiz bu suretle dar mahalli mücadelelerden bir üst seviyeye, yurt çapında örgütlenme seviyesine çıkacaktır. Proletarya mücadelesinin yurt çapında birleşmesi, oportünist eğilimlerden arınarak gerçekleşen, bilimsel sosyalizm temeli üzerinde yükselen bir örgütlenme meydana getirecektir.

ÖRGÜTLÜ ÇALIŞMAYA DÜŞMAN EĞİLİMLERİ YENELİM

Sosyalist harekete musallat olan küçük burjuva eğilimler ne kadar hızla ve şiddetle çökerse, devrimci hareket o kadar hızla, güçle ilerler ve birleşir.

Kaynağı, küçük burjuva; burjuva ve hatta feodal sınıf karakterinde olan disiplinsizlik, devrimci örgütlenme ve otorite düşmanlığı, her türlü devrimci örgütlenme önüne gerici tuzaklar kurmaktadır. Küçük burjuva aydınları proleter sınıf bilincine ulaşamadıkları sürece, mücadelenin örgütlü bir biçimde, belli bir örgütün işleyiş kuralları na (tüzüğüne) uygun olarak, düzenli ve disiplinli bir şekilde yürütülmesine uyamamaktadırlar. Bir örgüt, bir küçük burjuva kliğin eline bir kere geçti mi, o örgütün işleyişi ile ilgili kurallar, o örgütün tüzüğü her türlü anarşist saldırıya uğramakta ve ayaklar altına a- lınmaktadır. TİP ve bir zamanlar FK nin başına çöreklenen Aybar-Aren o- portünizmi böyle davranmışlardı ve bu gün TİP'te Aren-Boran oportünistleri böyle yapmaktadırlar. Tüzük hükümle ri çiğnenerek devrimciler TİP'ten ih- raç edilmiş, bir çok mahalli teşkilat devrimci yönde mücadele ettiği için feshedilmiş, devrimcilere söz hakk verilmemiş, gizli kongreler yapılmış, örgüt içi demokrasi çiğnenmiş ve her türlü yolsuzluğa başvurulmuştu. Ve bü tün bunlar oportünistlerin dünyanın he yerinde yaptıkları gibi, "sosyalizm"a dına yapılmıştır. Bu tutum, FKF'de Aren oportünistlerinin yıkılışlarının bir an önce gerçekleşmesine yol açmıştır. TİP'te ise bu unsurlar, Türkiye çapında etkilerini yitirmekle beraber, TİP'in başında kalmak için bugün her türlü hileye başvuran bir duruma düşmüşlerdir.

TİP'te Aren oportünizmine karş mücadeleyi yozlaştıran Aren- Boran mücadeleyi yozlaştıran Aren -Bora kliğinin hilelerine zorbalıkla karşıl veren ilkesiz birlik cephesi yönetici lerinin meydana getirdiği başka bir k çük burjuva akımı ise, Aren grubunu varattığı anarşi ortamını daha da şid

SOSYALİST KURULTAYIN HEDE
OPORTÜNİST KARARGAHLARI

Halkın Kurtuluşu, "Proleter Devrimcilerin Birliği Yolunda Engelleri Aşalım" başlıklı bir broşür yayınladı. Bu broşürü ilerde toplu olarak ele alacağız. Bu sayımızda yalnız "Sosyalist Kurultay" konusunda gerçekleri örtbas etme çabalarını belgeleriyle sergileyeceğiz.

Halkın Kurtuluşu şu iddiaları ilere sürüyor:

1. "Sosyalist Kurultay" çağrısı, "ilkesiz bir birleşme" çağrısıydı.

2. Doğru ilkeler etrafında birleşmesi istenen "sosyalist çevreler", TİP yöneticileri, Hikmet Kıvılcımlı ve Mihri Belli idi.

Halkın Kurtuluşu, bugün AYDINLIK'ın eski sayılarının geniş devrimci kitlelerin elinde olmayışından yararlanarak gerçekleri değiştirebileceğini sanmaktadır. İlk Sosyalist Kurultay Çağrısının tam metnini yayınlıyoruz. Bu çağrı, her okuyanın göreceği gibi baştan sona kadar TİP'in oportünist yöneticileri ve Mihri Belli'nin başında bulunduğu İlkesiz Birlik Cephesine karşı ideolojik bir mücadeledir.

"Sosyalist Çevreler" meselesine gelince: Yazının bir çok yerinde "sosyalist çevrelerden" ne kastedildiği açık olarak ortaya konmuştur. Bir örnek verelim: "Yurdun dört bir yanında dağınık olarak mücadele eden bir merkezden disiplinli olarak yönetilmeyen proletarya mücadelesinin bir parçası olan bütün grup ve çevreler".

"Sosyalist Kurultay" çağrısı, bu çevrelerin birleşmesiyle devrimci hareketin "dar mahalli mücadelelerden bir üst seviyeye, yurt çapında örgütlenme seviyesine" çıkacağını belirtmektedir.

Gene yazının başka bir yerinde "bütün Türkiye'de mücadele veren sosyalist kadroların, sosyalist çevre ve grupların temsil edildiği bir

SOSYALİST KONGRE'nin "TİP'in sosyalist mücadeleyi temsil etm "Sosyalist çevrelerin" ya TİP yöneticilerinin ideolojik et di. Zaten o günün meselesi, bu ik tini yıkmak ve yurttaki devrimci t dung Düşüncesi temelinde birleşti

Marksist hareket, ilk nemlerde ülkedeki devrimci birik melidir. Proletarya hareketi, anc rinde inşa edilebilir. Bu çaba hen Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi sız bir hareket olarak mücadeleye proletarya örgütlenmesini ahbap ç di kafadarları olan bir avuç "öncü gibileri, proletarya örgütlenmesi mekçi önderlerinden ve sosyalist rayamazlar. 1970 yılını hatırlaya ve örgütlerin hemen hepsi, TİP y hakimiyeti altındaydı. Bugün Halk man Mihri Belli'nin görüşlerini s birikim hâlâ TİP içinde örgütlü 1970'te TİP yöneticilerinin fikirle daha binlerce devrimci TİP örgüt

'AY'

ağrısı mıydı?

970'teki İlk Çağrısının Tam Metni

lendirmiştir
Proleter devrimcileri, bu iki a-
ıa karşı mücadelede, "Oportünizmi
ğa çıkartalım ve ideolojik mücade-
le yıkalım" ilkesini uyguladılar. Bu
ı, kadroların gerçekleri kavranma-
ı amaçlayan, proleter devrimci dü-
çeyi kadrolara maletmeye yönelen
rimci bir ilkedir ve her devrimci
gibi proleter devrimcilerini güç -
dirmiş ve küçük burjuva akımlarını
ıflatmıştır.
Aybar-Aren oportünizminin TİP'
re FKF'de başvurdukları bütün yön
ılere bugün TDGF'nin Mihri Belli'
bağlı yöneticileri başvurmaktadır.
rimci üyelerin kayıtları silinmek-
Onur Kurulu kararı olmaksızın dev
ıci üyelerin ihraç edildiği ya da ye-
üyeliğe düşürüldüğü iddia edilmek
Devrimci Gençlik Dernekleri Yöne
Kurulları feshedilerek üyelerin ka
etmediği yöneticiler tayin edilmek
toplantılarda proleter devrimcile-
söz hakkı olmadığı açıkça ilan edil
ktedir. TDGF'nin bir kısım yöneti-
ri, Proleter Devrimci Aydınlık'ken
rini eleştirmeye devam ederse, fa-
leri imtihana sokacaklarını, fakat
leter devrimcileri imtihana sokma
aklarını ve Proleter Devrimci Ay-
ık'ta çalışan asistanların odalarını
rip edeceklerini tehdit olarak savur

maktadırlar ve bunu kitle önünde ilân etmekten de çekinmemektedirler

Şu veya bu görünümde olsun, bütün küçük burjuva akımlarının kaderlerini birleştiren, onları örgüt kurallarına, örgüt içi demokrasiye düşman duruma getiren nedir? Küçük burjuva yöneticiler, proleter devrimci düşüncenin yayılmasından korkmaktadırlar. İşçi-Köylü ve Proleter Devrimci Aydınlık'ı okutmama ve satılmasını önleme çabaları, devrimci fikirlerden korkan gerçek yüzlerini ortaya çıkarmıştır. İşçi-Köylü'nün onbinlerce emekçiyle devrimci bağlar kurması, Proleter Devrimci Aydınlık'ın devrimci ilkeleri sonuna kadar savunması, oportünist ve revizyonist görüşlere yıkıcı darbeler indirmektedir. TDGF'nin Mihri Belli'ye bağlı yöneticileri bu yüzden "her ne pahasına olursa olsun örgütü kaptırmayacağız" şeklinde konuşmalar yapmaktadırlar. Gelişmeden korktukları için, bir ay içinde Genel Kongre yaparak, proleter devrimci düşünceyi kavramada bir sıçrama noktasına gelmiş olan devrimci gençliğe rağmen, yönetimi kapıp kaçırma yollarını aramaktadırlar.

Kendi yönetimini sürdürmek için örgütleri anarşizme sürüklemek, bütün oportünist kliklerin ortak niteliğidir. Küçük burjuva karakterden arınamamış yöneticiler, devrimci örgütlere, tüzük kuralları çerçevesi içinde örgütlü çalışmayı inkar eden sınıf karakterlerini aşılamaktadırlar. Bu unsurlar, hakim oldukları örgütlerde proletarya düşüncesinin yayılmasına, proletaryaya has disiplinli ve örgütlü çalışma ilkelerinin hakim olmasına karşı her tedbiri almaktadırlar. Örgütün bütün işleyiş kurallarını ve örgüt içi demokrasi ilkelerini çiğneyerek proletarya düşüncesini bastırmaya ve ideolojik mücadele imkanlarını ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar. Küçük burjuva klikleri, kaçak ve hileli güreşen pehlivanlar gibidir. Örgüt içinde ve organlarda ideolojik mücadeleye yaklaşmamakta, minderin kenarına kaçmaktadırlar.

SOSYALİST KURULTAY'IN TOPLANMASI İÇİN ÇALIŞALIM

Türkiye'deki sosyalist hareketin birleşmesi için her türlü örgütlü çalışmayı baltalayan bireyci ve anarşist eğilimleri yenmemiz gerekmektedir. Bu eğilimleri, sosyalist kadrolar önünde minderin ortasına çekerek sırtlarını yere yapıştırmamız gerekmektedir.

Bütün Türkiye'de dağınık bir şekilde mücadele veren dağınık grup ve çevrelerin birleştirilmesi ve siyasi örgütlenmesi için, örgütlü çalışmaya düşman olan ve bölücü nitelikteki bütün eğilimlerin açığa çıkartılması için bu zorunludur. En hayati ve acil görevimiz olan yurt çapında siyasi teşkilatlanmamızı gerçekleştirmek için ilk önce, proletarya mücadelesiyle küçük burjuvazi arasındaki ayrılığın sınırını açık ve kesin olarak çizmemiz gerekmektedir. Devrimci işçi ve köylü kadroları, sosyalist aydın ve gençlik kadroları bu sınırın proletarya tarafında birleşecekler ve örgütleneceklerdir. Her türlü oportünist ve revizyonist eğilim bu sınırın küçük burjuvazi tarafında kalacaktır. Bunun için kesin bir mücadele vermeliyiz.

Bu mücadelenin başarıya ulaştırılmasının tam zamanıdır. Bütün gelişmeler, devrimci kadrolara siyasî teşkilatlanma ihtiyacını kuvvetle duyurduğu gibi, oportünist ve revizyonist eğilimler de dağılmakta ve çökmektedir. Devrimci mücadelenin pratiği bu gelişmeyi doğurmuştur. Her türlü soyut ideolojik tartışma dışında, sıkıyönetim

(Devamı arka sahifede)

AYDINLIK — EYLÜL 1970

"Bilimsel Sosyalizmin Yıkılmaz Temeli Üzerinde Proletarya Partisi" Başlıklı Yazının Son Bölümü

Proleter devrimciler, proletaryayı ve bütün halkı örgütlemek için hakim sınıfların iznini almazlar. Devrimci örgütler, her şart altında ve her zaman yığınlarla devrimci bağlar kurarlar. Bir partiye, devrimci niteliğini kazandıran da esas olarak onun bu yeteneğidir.

Proletarya partisi emperyalizm ve işbirlikçilerinin iktidarını yıkan, devrimci mücadeleye önderlik eden partidir. Böyle bir parti, ilkesiz birlikçilerin burjuva devlet teorileri üzerine kurulamaz. Böyle bir parti, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin sağlam temeli üzerine inşa edilir. Ancak bu temel üzerinde halkı zafere doğru ilerleten bir parti vardır. Ancak böyle bir parti, yığınlar içinde kök salar, eleştiri-özeleştiri ilkesini uygular, halkın devrimci cephesini gerçekleştirir ve halk ordusunu yönetir.

İşte bunun için parçalanan ve dağılan ilkesiz birliğe çökertici darbeyi vuralım!

Mao Zedung düşüncesinin yıkılmaz temeli üzerinde, Türkiye'deki bütün proleter çevrelerin ve grupların örgüt ve eylem birliğini gerçekleştirelim.

AYDINLIK EYLÜL 1970

Arkadaşımız Yıldırım Dağyeli'nin "Modern Revizyonizme Karşı Uyanık Olalım" Başlıklı Yazısının Son Bölümü"

Bir kez daha açıkça koyalım ki, İlkesiz Birlik Cephesi proleter devrimci gözüküp, modern revizyonist fikirleri benimsemek eğilimindedir. Proleter devrimcisi, emperyalizme olduğu kadar modern revizyonizme karşı da devrimci bir kavga vermek zorundadır. Yoksa İlkesiz Birlik Cephesi'nin yaptığı gibi, bir yandan proleter devrimci gözükmek, öte yandan çeşitli eylem ve eğilimlerle modern revizyonizme yaslanmak, düpedüz bir aldatmacadır, proleter devrimci militanları dolaylı yoldan modern revizyonizme hizmet ettirmektir. Modern revizyonizm, halkların mücadelesini baltalamaktadır. Onunla uzlaşacak en ufak bir görüşümüz yoktur.

İ

KMAKTI!

ist tabanını ve elli yıllık örgütlü
ktiği" belirtilmektedir.
lbette İlkesiz Birlik Cephesinin ve
ındaki bütün örgütler de girmektey
inist merkezin ideolojik hakimiye-
, Marksizm-Leninizm-Mao Ze -

çıktığı veya yeniden şekillendiği dö
aklamak için özel bir çaba göster-
e bir çaba ile haklı bir temel üze-
arıya ulaşmasa dahi, Marksizm -
de birleşebilmiş olanların bağım-
etmeleri haklılık kazanır. Ama
kkesi olarak anlayanlar, yanlızken
ı"nın birleşmesi ile ilgilenirler. Bu
ın mücadelesi içinde belirmiş e-
rden oluşması gerektiğini kav -
zaman Türkiye'deki devrimci grup
erinin ve Mihri Belli'nin ideolojik
uluşu dergisini çıkaranlar o za-
yor muydu? Anadolu'daki sosyalist
iydi? Örneğin Sinan Cemgil Eylül
unmuyor muydu? Yalnız o değil,
hatta TİP yöneticilerinin ideolo-

jik hakimiyeti altındaydı. Fakat bu hakimiyet çürüktü. Nitekim Sosyalist Kurultay çağrısından sonra yapılan TİP kongresine katılan delegeler içinde, Boran oportünizmine karşı olanlar çoğunluktaydı. Eğer Mihri Belli ve beraberindekiler, 70 kadar TİP delegesini kongreden koparıp başka yerde kongre yapmasaydı. Boran oportünizmi TİP yönetiminden devrilecekti. TİP örgütleri ve Mihri Belli'nin hakimiyeti altındaki devrimcilerle Marksizm temelinde birleşme isteği tamamen doğru ve yerindeydi. Aksi halde yapılan şey, tekkecilikten başka ne olabilirdi? Bu birleşme isteğinin yerinde olduğunu, birçok TİP örgütü davranışı ile de gösterdi. TİP'in İçel, Tarsus, Nazilli, Sultanhisar, Ayvalık, Karşıyaka, Bakırköy, Beykoz, Şile örgütleri "Sosyalist Kurultay"a katılma kararı aldılar. Bu kararlar AYDINLIK'ta yayınlandı.

Halkın Kurtuluşu, nasıl bir tavrın doğru olduğunu savunuyor? Sosyalist Kurultay çağrısı içinde, "Bu Kurultay falanca görüşte olanlara kapalıdır" mı denmeliydi? Biz, her zaman olduğu gibi Marksizmin gücüne güveniyor ve devrim isteyenlerin eninde sonunda Marksizm temelinde birleşeceklerine inanıyorduk. Bunun için ideolojik mücadele zeminleri yaratmak ve oportünizme karşı herkesin önünde açık bir ideolojik mücadele vermek gerekiyordu. İlk Sosyalist Kurultay önerisi, zaten baştan sona kadar Boran ve İlkesiz Birlik Cephesi oportünizmiyle mücadele ediyordu. İdeolojik tutumumuz ve ilkelerimiz sürekli olarak ortaya konuyordu. Eğer bu öneri, yeterince güç toplamadıysa, bunda proleter devrimcileri sevindirecek bir şey yoktur. Halkın Kurtuluşu'nun Marksizm temelinde birleşme çabasının başarıya ulaşamamasından hoşnut olması ne anlama gelmektedir. Onlar, Marksizm gerçeğinin zafere ulaşması yerine, tekkelerinin geçmişini kurtarmayı düşünüyorlar. Unutmayalım ki, Sosyalist Kurultay önerisini tecrit etmeye çalışanlar, Boran oportünistleri, Mihri Belli ve Kıvılcımlı idi. Onlar, modern revizyonizme karşı kararlı bir mücadelenin kendi saflarını içine girmesinden korkuyorlardı. Bugün Halkın Kurtuluşu, Militan Gençlik ve Devrimci Gençlik Dergisini çıkaranlar, o zaman "Sosyalist Kurultay" önerisine niçin karşı çıktılar? Mihri Belli'nin ve kendi revizyonist görüşlerinin etkisiyle değil mi? Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesi temelinde birleşmek isteyenlerle değil de, Mihri Belli ve Kıvılcımlı ile beraber 29 Ekim 1970'te Kongre yapmanın başka bir anlamı var mıydı? Gelişme, o zaman biraraya gelmesi gerekenlerin beş-altı yıl sonra aynı ideolojik temel üzerinde toplanmaya başladıklarını göstermektedir. Eğer birleşme isteğiyle o zamandan beri mücadele verilmeseydi, bugünlere gelinir miydi?

(Devamı arka sahifede)

'SOSYALİST KURULTAY'

(Baştarafı 6 sahifede)

baskısı altındaki işçilerin ve Doğu bölgesinde hakim sınıfların baskı ve terörü altındaki halkın davasına sarılma noktasında teslimiyetçi eğilimler açığa çıkmıştır. İlkesiz birlik cephesi yöneticileri bunun için parçalanmakta ve yaymaya çalıştıkları yanlış görüşler bunun için çökmektedir Bugün en gerici tutum dağılan ve çöken bir şeyi ayakta tutmaya çalışmaktır gelişmeye karşı durmaktır İlkesiz birlik cephesi yöneticilerinin ideolojik etkisi altında kalmış olan arkadaşlar için en doğru tutum, gerçekleri cesaretle savunmak ve açık ideolojik mücadeleye girmek olmalıdır. Devrimci kadrolar önünde yapılmayan bir mücadeleden devrimci sonuçlar çıkmaz, tam tersine gerici sonuçlar doğar. Tecrübeler bize bunu öğretmektedir.

Açık ve aktif ideolojik mücadele ve doğru devrimci eylem bizi ilkelerde birliğe ulaştırır. Yurt çapında siyasi örgütlenmemizi gerçekleştirmek için bunu bir an önce yapmalıyız. Bütün proleter çevrelerinin yurt çapında birliğini sağlamak ve örgüt meselesini çözmek yolunda ilk adım olarak bir SOSYALİST KURULTAY toplanmalıdır. Sosyalist Kurultayın hedefi, irili ufaklı gruplar halinde ve dağınık bir şekilde yürütülen mücadeleyi bilimsel sosyalizm temeli üzerinde birleştirmek olmalıdır.

TİP yöneticileri bugüne kadarki tutumlarıyla hakim sınıflara sırt dayayarak, proletarya hareketini kucaklayan bir TİP Genel Kongresinin toplanmasını bütün güçleriyle engellemeye çabaladılar Bu çabaların yıkılması dahi bütün Türkiye'deki proleter çevrelerini birleştiren yeni bir atılımla gerçekleştirilebilecektir.

SOSYALİST KURULTAY, bilimsel sosyalist teorinin ülkemiz şartlarıyla kaynaştırılması, siyasi örgütlenme meselesi, taktik meseleleri ve devrim programını enine boyuna tartışmalı, bu konularda ilkelerde birliğe ve çözüme yönelen bir adım olmalıdır

Çalışmalarımızı SOSYALİST KURULTAY fikrinin olgunlaştırılması ve kadrolara maledilmesi yönünde yoğunlaştıralım;

Bulunduğumuz yerde, çevrede ve devrimci örgütlerde SOSYALİST KURULTAY fikrinin benimsenmesi için güçlü bir siyasî kampanya açalım.

Başta TİP olmak üzere Türkiye'deki devrimci örgütlerde üye toplantıları yaparak, SOSYALİST KURULTAY'ı desteklemek kararları alalım ve KURULTAY'ın oluşumu, tartışacağı ve çözüme bağlayacağı meseleler hakkında öneriler hazırlayalım

TİP'i devrimci harekete kazanarak veya başka bir yolla siyasî örgütlenme meselesinin çözümü, ancak bütün Türkiye'de mücadele veren sosyalist kadroların, sosyalist çevre ve grupların temsil edildiği bir SOSYALİST KONGRE ile gerçekleşebilir Böyle bir Kongre TİP'in sosyalist tabanını ve elli yıllık örgütlü sosyalist mücadeleyi temsil etmelidir.

SOSYALİST KURULTAY'ın hiç bir meseleyi çözmeyeceği yolundaki yapıcı bir niteliği olmayan görüşleri çürütelim ve bütün arkadaşlara sosyalist hareketin hiçbir grubun tekelinde olmadığını, siyasî teşkilâtlanmanın Türkiye'deki bütün sosyalist çevrelerin doğru ilkeler etrafında birleşmesiyle gerçekleşeceğini kavratalım. Bunun önemini ve bir an önce yerine getirilmesi gereken bir görev olduğunu tekrar tekrar anlatalım.

İŞÇİ-KÖYLÜ — 12 EYLÜL 1970

Başyazıdan Parçalar

Türkiye'de bugün dağınık bir şekilde mücadele eden bütün sosyalist çevreleri birleştirmenin yolunu mutlaka bulmalıyız. Yurdumuzun her tarafında mücadele veren sosyalist işçi köylü, gençlik ve aydınları doğru devrimci fikirler etrafında birleştirmek bir an önce gerçekleştirmemiz gereken bir görevdir. Bunun için bütün hatalı tutumları çökertmeliyiz. .

Sosyalizm uğrunda mücadele eden gerçek devrimciler, bu KURULTAY'da biraraya gelmeli, temel meseleleri tartışmalı ve yanlış görüşleri yıkmalıdır....

Özellikle TİP teşkilatları bu konuda çalışmalı ve Sosyalist Kurultay'a katılma kararı almalıdır TİP'in Genel Merkezi'ne çöreklenenler, Türkiye'de devrimci mücadelenin ilerlemesini engellemeye çalışmışlar ve TİP'i bugün işlemeyen, hurda bir teşkilat haline getirmişlerdir. Gerçek devrimcilerin devamlı olarak TİP'ten çıkarılması ve devrimcilere karşı TİP yöneticilerinin her türlü hileye başvurması karşısında devrimci mücadele geniş ölçüde TİP dışında gelişmiştir.

proleter devrimci AYDINLIK — Eylül-1970

Bugün bir proleter devrimcisi olmak ne demektir ? Emekçi yığınların gelişen mücadelesinin önünde yürüyebilmek, dağınık mücadeleleri birleştirmek ve ortak hedefe yöneltmek için ne yapmalıyız ?

Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini yurdumuzun somut pratiğine uygulamalıyız.

Bütün sosyalistlerin bu temel üzerinde birliği için çalışmalıyız.

İlkelerimiz şunlardır : Proletarya önderliğinde, halk savaşı yoluyla millî demokratik devrim; proleter devrimci çalışma tarzı; her türlü oportünizm ve modern revizyonizmle aktif mücadele.

SOSYALİST KURULTAYIN HEDEFİ OPORTÜNİST KARARGAHLARI YIKMAKTI !

(Baştarafı 6 sahifede)

Bütün bu sebeplerle Halkın Kurtuluşu Dergisi, Marksist temelde birleşme çabasını o zaman revizyonistlerle birlikte tecrit ettiği için övünmemeli, tam tersine bu revizyonist hatası dolayısıyla dürüst bir özeleştiri yapmalıydı.

Arkadaşımız Doğu Perinçek, ilk Sosyalist Kurultay çağrısının yapılmasından dokuz gün sonraki tartışmalı toplantıda şöyle diyordu:

"'Pekin ağzı' suçlamasını yönelten İlkesiz Birlik Cephesi yöneticileri arasından bazı arkadaşlar, böyle bir hatayı işlediklerini ilerde cesaretle ve dürüstlükle kabul edeceklerdir. Proleter devrimci düşünceyi hızla kavrayan arkadaşlar, "Aydınlık Sosyalist Dergi"nin yaymaya çalıştığı milliyetçi ve revizyonist fikirlere karşı yiğitçe ve mertçe, fikirlerini açıklamalıdır. ... Mihri Belli dahil, bütün İlkesiz Birlik Cephesi yöneticileriyle Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin yıkılmaz temeli üzerinde birleşmeye hazırız. Onları cesaretli olmaya, Mao Zedung Düşüncesi etrafında hızla birleşen devrimci kadrolarla beraber olmaya çağırıyoruz. Onları halkımıza güvenmeye ve proleter enternasyonalizmine çağırıyoruz. Bilimsel sosyalizm ve proletarya davası kimsenin tekelinde değildir, onun bayrağını beraberce, omuz omuza yükseltmeye çağırıyoruz." (Doğu Perinçek, Sosyal-Emperyalizme ve Revizyonizme Karşı 1970'te Açılan Mücadele, AYDINLIK Yayınları, s 47-49)

Bugün de tutumumuz budur. Teori, program ve siyasetlerimizi açıkça ortaya koyuyor ve herkesi ilkelerini bütün halka açıklamaya çağırıyoruz. Birlik yolunda ilerlemek için bunun şart olduğu açıktır. Ama Halkın Kurtuluşu, bugüne kadar ilkelerini ortaya koymaktan sakındı. öte yandan bizi "ilkesiz" olmakla suçluyor. Aslında Halkın Kurtuluşu, birliğini ilkesizlik ve teorik bulanıklık üzerine kurmuştur. Her meseledeki görüşü onbeş günde bir değişiyor. Halkın Kurtuluşu ilerde yeniden özeleştiri yapacaktır. Ama mesele, dürüst ve cesur bir tutumla bunu bir an önce yapmaktır.

Halkın Kurtuluşu, AYDINLIK'ın Eylül 1970'teki çağrıdan üç ay sonra, "ustaca (!) bir dönüşle 'Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini devrimci kadrolar önünde hakim kılma" amacından söz ettiğini ileri sürüyor. Bu iddia gerçek değildir.

Proleter Devrimci AYDINLIK ilk Sosyalist Kurultay çağrısı yaptığı Eylül 1970 sayısında yalnız çağrı metninde değil, diğer yazılarda da birliğin ancak proleter devrimci ilkeler temelinde olacağını belirtti. Derginin arka kapağında büyük harflerle şöyle deniyordu:

"Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini yurdumuzun somut pratiğine uygulamalıyız.

"Bütün sosyalistlerin bu temel üzerinde birliği için çalışmalıyız." .

"Bilimsel Sosyalizmin Yıkılmaz Temeli Üzerinde Proletarya Partisi" başlıklı yazı şu sözlerle son buluyordu:

"Mao Zedung Düşüncesinin yıkılmaz temeli üzerinde, Türkiye'deki bütün proleter çevrelerin ve grupların örgüt ve eylem birliğini gerçekleştirelim." (s.383)

"Burjuva Devlet Teorilerini Yıkalım" başlıklı yazı o zaman Halkın Kurtuluşçularının da içinde yer aldığı İlkesiz Birlik Cephesinin ve Aren-Boran oportünizminin ordu ve devlet konusundaki burjuva tutumlarını eleştiriyor ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini savunuyordu. Arkadaşımız Yıldırım Dağyeli'nin "Modern Revizyonizme Karşı Uyanık Olalım" başlıklı yazısı, İlkesiz Birlik Cephesi ve Aren-Boran oportünizminin revizyonist çizgileri ile mücadele ediyordu.

Görüldüğü gibi ortada "ustaca bir dönüş" yok. Fakat Halkın Kurtuluşu'nun kısa vadeli hesapları yüzünden acemice ve telaşla yaptığı tahrifatlar var.

★ GELECEK SAYIMIZDA:
"H. Kıvılcımlı'nın cici Çocuğu Maceracılık"
Kıvılcımlı'nın Marksistlere ve Maceracılara karşı tutumu

İzmir Atıf İşçileri:

"DİSK TÜRK-İŞ BİRLEŞSİNLER TÜM ÇALIŞANLARIN GREVİ"

İzmir Konak meydanındaki Atıf gazi-nosundaki grev 5 ayı aşkın bir süredir ilk günkü kararlılıkla sürdürülmektedir. Grev-deki 15 işçi, yıllarca kölelik şartlarında ça-lıştırılmaya ve keyfi işten atmalara karşı kesin bir zafer kazanmadan mücadeleyi bı-rakmama azmindeler. Çocukların da baba-larıyla grev gözcülüğü yaptığı işyerinde iş-çiler, dergimizin sorularını şöyle cevaplan-dırdılar:

HALKIN SESİ: Talepleriniz nelerdir?

- Aylıklarımıza bin lira zam, aile yar-dımı için 500 lira, yemek parası 15 lira, ya-kacak ve eğitim parası 500'er lira istedik. İşverenin bunların çok altındaki tekliflerini kabul ettik. Buna karşılık anlaşamadığımız tek madde vefa hakkı. O da şu: Biz istiyo-ruz ki, işveren bizim kendi isteğimizle çık-mamız halinde bize senede 20 günlük tazmi-nat versin. Bir de istedik ki, disiplin kuru-lu kararı olmaksızın hiç bir işçi atılmasın. Bize verdiği 35 günlük kıdem tazminatından vaz geçiyoruz. "Kanuni hakkımız olan 30 güne razıyız ama keyfi adam çıkarırsan 50 günlük tazminat isteriz" dedik. Bizim esas olarak istediğimiz iş güvenliği.

İşverenin gayesi şu: Disiplin Kurulu kabul edilmeden imzaladığı takdirde işba-şı yapınca, 5 kişinin hakkını verip çıkaracak. Yani işçi de almayacak. Hadise çıkartıp di-ğerlerini de tazminatsız atmaya çalışacak. Maksadı sendikayı tamamen silmek. Biz de burada bunun olmaması için bekledik.

HALKIN SESİ: Daha önce bu işyerin-de grev yapmış mıydınız?

-Yaptık. 68'de burada bir grev oldu. 29 gün sürdü. Bu meslekte ilk grevdi bizim-ki. İşveren o zaman bir oyun oynadı bize: Berduşları toplayıp kiraladı, bir gece üstü-müze saldırttı. Tabi grev çadırına bile ya-naşamadılar. O zaman sendikamız bu kadar güçlü değildi henüz. Tabii o zaman bu başa-rıyı sağlayamasaydık bugün grev yapamaz-dık. Başka işyerleri de bizden cesaretle grev yaptılar o zaman 1974'de de bir grevi-miz oldu. O zaman grevden sonra dört ar-kadaşımız atıldı. Biz de bu sefer garantiye almak istiyoruz. Zaten grevden önce işve-ren haber gönderdi grevi kırmak için 'Vere-yim 15'er bin lira, isteyen 10 kişi çıksın'de-di. Biz esas gelecek işçileri düşünüyoruz. İnanıyoruz ki onlar bizim tecrübelerimizden yararlanarak daha başarılı grevler yapacak-lardır.

HALKIN SESİ: Ücret durumlarınız na-sıl?

- En çok ücret alanımız 1100 lira alı-yordu. Yüzde onla çalışan garsonlar da üç beş kuruş bahşişle bizden 2-3 yüz lira faz-la para alıyorlar. Hemen hepimiz evliyiz 5 nüfuslu bir aileyi 1200 lira geçindirir mi? En düşük ev bugün 500 lira. Adam çıkarmaya-cağım diyor patron. O halde imzalasın söz-leşmeyi. Ama yemin etmiş imzalamam di-yormuş. Biz de kesin kararlıyız. Mücadele-nin sonuna kadar gideceğiz. Ama bir sene ama iki sene. 15 kişimizin 14'ü ölse, biri-miz bu çadırı ayakta tutmaya kararlıyız.

HALKIN SESİ: Diğer fabrikalar ve ba-sın grevinizi destekledi mi?

-Sendikamız ücretlerimizi muntaza-man her ay ödüyor. Grevimiz 150 günü geç-ti, birçok işçi arkadaşlar yardım teklifinde bulundular ama henüz buna gerek görmüyo-ruz. Meslek kolumuzda İzmir'deki işyerle-rinde arkadaşlar her ay 10 ar lira toplayıp grev çadırını yaşatmaya kararlıdır. Sendi-kadan habersiz böyle bir teklif getirdiler. Gerek olduğunda kesin bir dayanışmaya gi-receğiz. Ancak kendisine halkçı diyen CHP'li belediye reisine eleştirilerimiz var Bura-sı belediyenin yeridir. Saat kulesi tamirine gelip oyalandığı halde beş aydır bir selâm bile vermedi biz grevci işçilere. DİSK, Türk-İş ayrımı yapıyor belediye reisi. Böyle halkçılık olur mu? Genel-İş'e her sene için 35-35 haklarını verirken işçilerin, bize aşırı taleplerle gelmememizi söylüyor Aksi tak-dirde Atıf gazinosunu şehir bandosuyla aça-cakmış. Bizim en büyük kabahatimiz Türk-İş'e bağlı bir sendikanın üyesi olmamız. Sos-yal yardımlarla beraber 1630 lira tutan brüt gelirimizle geçim olur mu? Türk-İş'li, DİSK'li ayrımını bir kenara bırakması lazım. O işçiyse ben de işçiyim. Biz 15 işçiyiz ama ispat edeceğiz, hak alınır mı verilir mi? Biz de CHP'liyiz ama, buna bel bağlayarak hakla-rımızın verileceğine bel bağlamıyoruz. Bile-ğimize ve sendikamıza güveniyoruz. Bizi des-tekleyecek işçi kardeşlerimize güveniyoruz. DİSK'li ve TÜRK-İŞ'li işçiler burada birbi-rine düşman gibi gösteriliyor. Bu da tabi iş-verenlerin işine yarıyor. Biz isteriz ki her iki konfederasyon birleşsinler, işçi hakları-nı korusunlar.

HALKIN SESİ: İşverenler grevlere kar-şı birleşeceklerini ve dayanışma fonu kura-rak birbirlerini destekleyeceklerini açıkla-dılar. Hayat pahalılığının işçilerin aşırı ta-leplerinden olduğunu söylüyorlar. Sizin bu konudaki düşünceleriniz nedir?

- Biz bunu kesinlikle kabul etmiyoruz. Biz de işverenlerin birleşmelerine karşı bü-tün işçiler birleşerek birbirimizi destekle-meliyiz. Bizim arkadaşlar şöyle düşünüyor-lar: O grev çadırı yaşarsa biz de yaşarız. Hangi işçi bir yövmiyesini feda etmez ki, bilse işçilerin dayanışmasının gücünü. Çün-kü bizim silâhımızdır grev.

HALKIN SESİ: MC iktidarını yıkmak için tüm çalışanların grevi konusunda ne dü-şünüyorsunuz?

- Bunun için konfederasyonlar birlik olmalı. Ama bu konuda samimi değiller. İş-çilerin haklarını almak için birleşseler ve toplu olarak grev yapsalar işverenler kıpır-dayamazlar. Greve gidecek bütün işçi, bütün çalışanlar, şerefim hakkı için söylüyorum, kıpırdayamazlar işverenler. Hükümet dahi gık diyemez. Çünkü dünya işçileri de bizi destekler. Dünyanın neresinde olursa ol-sun dünya işçileri konfederasyonları böyle bir mücadelede bizi destekler.

ŞAH TURNA'YA ÖZGÜRLÜK

Ünlü halk ozanı Şah Turna'nın, Dev-let Güvenlik Mahkemesi tarafından 5 yıl a-ğır hapse mahkum olmasıyla ilgili olarak Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derne-ği ve Körler Eğitim ve Kültür Derneği ba-şına birer açıklama yapmışlardır. TUMAD-DER. açıklamasında şöyle demektedir:

"Bugün yurdumuzda hemen her alanda görü-len faşist baskılar halk sanatçıları üzerinde de yo-ğunlaşmaktadır. Devrimci ve yurtsever ozan ve sa-natçılar gözaltına alınmakta, tutuklanmakta ve sene-lerce hapis cezasına mahkum edilmektedirler. Tiyat-rolar, konserler yasaklanmakta, oyunlarıyla türkü-leriyle halkın sesini dile getiren sanatçılar saldırı-ya uğramaktadır.

"Sanatçılar üzerindeki bu baskıların en somut örneğini halk ozanı Şah Turna yaşadı. Şah Turna 8 aydır hapiste bulunmaktadır. Komünizm propaganda-sı yaptığı iddiasıyla hakkında Diyarbakır DGM ve İz-mir DGM tarafından ayrı davalar açılmıştır. Bu da-valardan sonuncusu sonuçlanmış ve Şah Turna beş sene hapise mahkum edilmiştir. Suçu elinde sazı A-nadolu'yu gezerek halka devrimci türküler okumak-tır. Anayasa Mahkemesi, tarafından iptal edilen DGM'lerin bu kararı, DGM'lerin mevcut iktidara karşı olan her türlü düşünceyi mahkum etmek için kurulduğunun somut bir delilidir. Anayasaya aykırı olan bir mahkemenin kararı geçerli sayılmamak ge-rekir. Yurttaşların Anayasa hükümlerine aykırı olan kanunlara tabi tutulmaları hiçbir hukuk kuralına sığ-maz.

"Ayrıca, Şah Turna'nın fiziki açıdan özel bir durumu vardır. Sanatçının gözleri görmemektedir. Bu nedenle hapishane şartlarında yaşaması çok güç-tür.

"Biz Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Der-neği olarak halk sanatçıları üzerinde yoğunlaşan bas-kıları kınıyor, Şah Turna'nın serbest bırakılmasını talep ediyoruz."

Körler Eğitim ve Kültür Derneği ise şu noktaları açıklamaktadır:

"Halkımızın geri bırakılmışlığının kurbanı o-larak yüz bini bulan körlerden birisi de devrimci halk ozanı Şah Turna'dır. Şah Turna doğuştan körlü-ğünü ve yoksulluğunu bir kader işi değil, tüm ezilen halkların sorunu olduğunu kavramıştır. Yıllardan be-ri sazı ile sözü ile halkımızın devrimci mücadelesi-ne katılmış bir halk ozanıdır. O'nun sazından ve söz-lerinden korkan egemen güçler sayısız devrimci ar-kadaşına yaptıklarının aynısını Şah Turna'ya da yap-makta gecikmediler.

"Bizler, Körler Eğitim ve Kültür Derneği ola-rak Şah Turna'nın faşizmin zindanlarından bir an ev-vel salıverilmesi için mücadelede omuz omuza o-lacağız. Tüm demokratik kuruluşların basının ve tüm yurtseverlerin bu mücadeleye arka çıkmasını ve faşizmi bir kere daha lanetlemesini bekliyoruz."

DİSK İÇİNDEKİ MEHMET ERTÜRK-AYDIN MERİÇ REVİZYONİST KLİĞİNİN ÇABALARI SONUNDA

ELKA GREVİ NASIL KIRILDI?

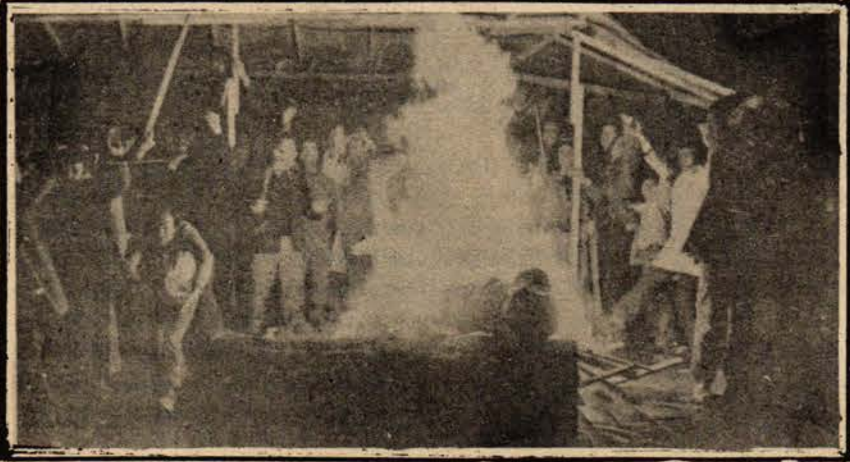
Dergimiz muhabirleri ELKA işçileriyle konuştular. Bilindiği gibi ELKA işçileri uzun süreli bir grev yapmışlar, fakat bu mücadele DİSK içindeki revizyonist Mehmet Ertürk -Aydın Meriç kliğinin patronların vardımına koşmasıyla kırılmıştı. İstanbul Kartal'daki ELKA Mobilya fabrikasının işçileri patrona ve revizyonist sendika ağalarına karşı verdikleri mücadeleleri arkadaşlarımıza şöyle anlattılar:

HALKIN SESİ: Greve nasıl başladınız kısaca anlatırmısınız?

- Greve ilk önce ASİS Sendikası yönetiminde başladık Fakat daha evvel Türk-İş'e bağlı Ağaç-İş Sendikası vardı. Bunlar biliyorsunuz her sene kapı arkasındatoplu iş sözleşmesi imzalayıp kaçıyorlardı. Bu sebepten bunu değiştirmek istedik. ASİS'i gerekli bulduk. ASİS Sendikası da bütün yetkiyi üzerine aldı ve kazandı. Yetkiyi de kazandı, grev kararını da kazandı ve greve teşvik etti. İşverene çağrı yaptı yetkiyi aldığından dolayı. Birinci oturumlarında (zaten bir sefer oturmuşlardı) bizim ASİS Sendikası üç madde ortava koydu. Birinci si, işçilerle işverenin birarada toplu sözleşmeye oturmaları. Tüm işçinin toplu sözleşmeye katılması. İkincisi ise, Disiplin Kurulunda işveren tarafından 2, işçi tarafından 3 temsilcinin bulunması idi. İşveren bunları kabul etmedi, sinirli sinirli masadan kalktı gitti ve bir daha da ne ASİS Sendikasına ne de ELKA'ya uğramadı. Bu sebeplerden dolayı bir daha da işçinin yanına hatta fabrikaya bile uğramadı. Talepler arasında tüm işçilerin yüzer bin liraya sigorta ettirilmeleri vardı ve bu nedenlerle bunlar kabul edilmedi.

HALKIN SESİ: Bu arada sizin greviniz boyunca DİSK'in tavrı ne oldu?

- Genel Başkana, İbrahim Güzelce'den bir yazı geldi. Elka işçisiyle fazla muhatap olmaması sendikacılığın ağır basması gibi şevler öneriyordu. Birinci madde olan,tüm

işçinin toplu sözleşmeye katılması - nı sendikacılığı ortadan kaldıran bir sey olarak niteliyordu. Bu sebepten bütün yardımı kesti. Ayrıca Sendika yöneticilerinin dört yılda bir değiştirilmesine de karşı çıkıyordu. Bundan sonra 65 gün ASİS yürüttü grevi. Çok iyi geçiyordu. Elka işçisi bilinçleniyordu. Hiç değilse grevin ne olduğunu, kime karşı mücadele ettiklerini, nasıl hak isteneceğini öğrendik. Grevin 65 günü yani grev kırıldıktan sonra, DİSK "Bu ilkelerden vazgeçerseniz, taviz verirseniz biz size yardım ederiz" diye öneri getirdi. Biz de işçiler arasında oylamaya sunduk ve kabul ettik. Birinci maddeden yani tüm işçinin toplu sözleşmeye oturması il kesinden taviz verdik. DİSK 20 gün inceleme yaptı. Bundan sonra grevi üstlendi ve Maden-İş'e devretti. En kuvvetli sendika olarak Maden-İş' e devretti. Maden-İş'den Mehmet Ertürk'le,Mehmet Karaca, Maden'İş'in dördüncü bölge temsilcileri toplandı lar. Üçbin işçiyle Elka grev verine gittik. Mehmet Ertürk orada vaptığı konuşmasında şunları söyledi:"Elka grevini gerçekten başaracağımıza and içiyoruz. ASİS işçilere, DİSK'e nasıl küfür edileceğini öğretmiştir, şimdiye kadar. ASİS işçilere hiç bir şey öğretmemiştir sadece DİSK'e nasıl küfür edileceğini öğretmiştir."

HALKIN SESİ: Siz Mehmet Ertürk'ün bu konuşmasını nasıl yorumluyorsunuz?

-Mehmet Ertürk'ün konuşmasını gerçekten yanlış görüyorum. Şu sebepten: ASİS Sendikasını gerçekten bir düşman olarak görüyor.

HALKIN SESİ: ASİS'i böyle görmesinin sebebi nedir?

- Böyle görmesinin sebebi ASİS in işçilerle muhatap olması, işçive söz hakkı tanıması. Bu DİSK yöneticilerinin, Maden-İş yöneticilerinin tavrı "Her şeyi biz biliriz,siz bilmezsiniz!" Bunlar kendilerini yüksek düzeyde görüyorlar, işçiyi alçak görüyorlar. Sonra Mehmet Ertürk şunu söyledi orada: "Üç kişi görevlendiriyorum. Bu üç kişi sürekli gece gündüz işçi arkadaşların yanında duracaklar. Üç tane de araba teslim ediyorum " dedi fakat arabalardan bir tanesine Mehmet Ertürk kendisi bindi gitti ve bir daha da Elka grevine uğramadı. Arabalar dan birini de orava görevlilere ... raktılar. Onlar da haftada bir gün gelip gidiyorlardı. Gece gündüz kalacak ve orada Elka grevini yönetecek görevlilerden hiç biri yoktu. Yalnız bize işçilere şunu söylediler: "Sakın ha baskı yapmayın ekmeğinizden olursunuz, sesinizi çıkarmayın. Biz para veriyoruz size ayın paranızı gidin evinizde rahata kavuşun. Elka grevi nasıl olsa başarıya kavuşacak" dediler. Fakat sonra kazan mahkemesi açılacaktı. Mahkeme günü Maden-İş yöneticilerinden Murat, "Arkadaşlar ben haftaya kendi elimle getireceğim mahkemeden kazanın kapanma kararını " dedi, hatta orada bir de küfür savurdu. Tabii biz işçi olarak buna inanmadık. Ne yalancı,ne dolandırıcı olduklarını biliyoruz. Bu arada bir haf ta geçti, mahkemeden karar getirme günü geldi. O gün Pendik'ten grev yerine gelemiyorlardı. Bunun üzeri ne biz işçiler aramızda "araba tutalım" dedik. "bu adamı getirelim" "niye gelemiyormuş parası mı yok muş, neymiş?" Onların gayesi başka tabii, kaytarmak mahkeme kararını getiremedikleri için işçiden kaçmak. Fakat biz de peşinden iki arkadaş gönderdik ve getirttik onu İşçi arkadaşlar ona karşı çıktılar, sordular: "Neden böyle yapıyorsunuz neden toplantı günlerinde gelmiyorsunuz" dediler. O da işçi arkadaşlara şöyle cevap verdi: "Ben terbiyesizlik yapanların ağzını cart dive yırtarım " İşçi arkadaşlar buna "Sen kimin ağzını yırtıyorsun biz işçiyiz, sen kim oluyorsun" diye karşılık verdiler. Neyse bu "arkadaşlar, kusura bakmayın bu hafta ertelendi, gelecek hafta kararı ben size kendi elimle getireceğim" dedi, yani yine aynı eskisi gibi söz verdi. Fakat kararın gelmesine bir gün kala bunlar ortadan kayboldular, hiç biri gelmiyordu. Maden-İş'in Pendik'deki şubesine gidiyoruz, kimse yok ortalık ta kapı kapalı. DİSK'e gidiyoruz "işte efendim sizin kanunsuz greviniz" falan diyorlar. Onlar da kıvırıyorlar. O sırada DİSK yöneticilerinden sendikamıza bir yazı geliyor. "İşçileriniz işverene ekonomik baskı yapmadığı için grevinizi bırakıyoruz" diye. Fakat bunlar baştan kendileri bize "Aman sesinizi çıkarmayın ekmeğinizden olursunuz.Greviniz kanunidir, başarıya ulaşacaktır. " deyip önlemişlerdi bizi. Bu seferde bizi bu durumda bırakıyorlar dı. Halit beyefendi (Maden-İş 4 Böl ge Başkanı Halit Erdem) başka bir grup arkadaşı toplayıp "ASİS'ten hesap soracağız, ASİS'in yöneticileri nin biz biliyoruz ne yaptığını" diyordu.

HALKIN SESİ: Sosyal-faşist bas kı uyguluyor yani?

- Evet. Bu arada bir de üstelik konuşma sırasında 'burjuva' kelime si geçti. İşçi arkadaşlara dönerek sessizce sanki işçi arkadaşlar hiç bir şey bilmezlermiş gibi dönerek: "Arkadaşlar bak biz burjuva diyoruz ama kime diyoruz biliyor musunuz? İşte bu patronlara diyoruz "de di. Bunun üzerine oradaki arkadaşlardan biri kalktı ve "Merak etme yin biz burjuvanın kim olduğunu gayet iyi biliyoruz" dedi. Bizi bu hale getirenler ortada. Ben bu Maden-İş e DİSK'e şunu söylerim: Bu gidişle giderse bütün işçi arkadaşları kaybe der. Sadece bir sendikada değil diğer tüm sendikalarında da kaybeder. Bence DİSK yöneticilerinin bugün Türk-İş'ten,Türk-İş yöneticilerinden hiç bir farkı yoktur, ben göremiyorum. Göremediğimin sebebi ise ilerici bir sendikaya karşı çıkması, ilerici bir sendikayı engellemeye çalışması, işçilerle muhatap olmama gibi fikirler ileri sürmesi yani işçiyi bu kadar aşağı görmesi. İşte ben bu sebeplerden DISK yöneticilerinin TÜRK-İŞ yöneticilerinden farkı kal mamıştır diyorum.

HALKIN SESİ: Maden-İş grevi devraldıktan sonra daha ne gibi uygulamalarda bulundu?

-Maden-İş grevi aldıktan sonra biz bunlara soruyorduk: "Ne yapıyor sunuz bu anlaşma konusunda bir oturum yaptınız mı yapmadınız mı?" Bize şöyle diyorlardı: "Arkadaşlar daha henüz hiç oturum yapmadık onun için bir şey sormayın bize hiç bir şey bilmiyoruz!" Arkadaşlar tekrar sorunca işçilerin kafasını bulandırmak için bir takım hikayeler anlatıp, işi şakaya döküp milleti güldürüp çekip gidiyordu. Grevin iaşe işlerine bakan Maden-İş yöneticilerinden Murat, işçi arkadaşlara şöyle diyordu: "Grev yerinde 25 kişiden fazla bulunamaz. Bizim ilkemiz budur. Burada 25 kişiden fazla bulunanlara ekmek yok. 60 ekmekten fazla almayın. Ekmeklere yazık olur." Yani işçinin kendi ekmeğini kendisinden kıskanıyordu. Biz de buna karşı geldik "Sen kimin ekmeğini kimden sakınıyorsun? O ekmeğin parasını kim veriyor?" dedik. Bunun üzerine ağız değiştirdi: "Arkadaşlar yanlış anlamayın,ben aşçı rahatsız oluyor diye öyle söyledim" dedi.

HALKIN SESİ: Elka işçileri bu

Türk Telefon işçilerinin mücadelesi ve revizyonist Murat Tokmak'ın ihaneti

Bizler, kapatılan Türk Telefon fabrikası işçileriyiz. Patron yeni makinalar satın alarak, işçi sayısını düşürüp kârına kâr katmak amacıyla iş yerini kapattı. Yeni iş yerine eski işyerinden bir kısım işçiyi aldı. Yeni işyerinde de baskılar tekrarlandı.

Sendikamızın tavrı ise hiç te patrondan aşağı kalmadı.

İşyerimiz örgütsüz olmanın daha da yoğunlaştırdığı baskılarla karşı karşıyadır. Keyfi bir şekilde işçi atılmakta, kadın işçilerin namusuna el uzatılmaktadır. Hasta olan arkadaşlarımız doktora çıkarılmayıp, hayatlarına hiç bir şekilde önem verilmemekte - dir. İşte bu baskılara karşı mücadele etmek amacıyla 1974 yılında Maden-İş sendikasına üye olduk. Bu onların en korktuğu şeydir. Bu yüzden aybaşı olmasını fırsat bilen patron - lar, para verme bahanesiyle bazı arkadaşlarımızı işten çıkardılar. Noter huzurunda arkadaşlarımızın sendikadan istifa kağıtlarını vermek istediler. Biz böyle bir oyunun tezgahlanacağını önceden anlamıştık. Telefon hatlarını keserek, kapılara bekçiler yerleştirerek, sendikaya haber vermemizi engellemeye çalışmalarına rağmen, aramızdan bir gönüllü arkadaşımız ölümü bile göze alarak, iş yerindeki silâhlı barikatları aşarak sendikaya haber verdi. Bütün bunlar olurken fabrika içinde 20 arkadaşımız zorla istifa ettirilmişti. Bu zorbalıktı. Hepimiz işi bırakarak toplu halde müdürün odasına gidip, kanunsuz uygulamanın durdurulmasını istedik. Ancak onlar, ustabaşından müdürüne kadar sopalarla üzerimize yürüdüler. Biz bu patron uşaklarının saldırısını durdurduk ve istifa kağıtlarını ellerinden aldık. Sendika yetkilileri bu arada fabrikaya telefon ederek işverenle görüşmek istediklerini belirttiler. Ancak patron tarafından bu istekleri reddedilince geri döndüler. Biz de karar alıp iş başı yaptık. Ancak üç önder arkadaşımız şirkete götürülerek, bu işten vaz geçmeleri için para teklif edildi. Arkadaşlarımız kararlı bir tavırla bunu reddettiler.

İkinci gün bu arkadaşlar işbaşı yaptırılmamak istendi. Ancak 4 arkadaş işbaşı yapınca patron, Gümüşsuyu karakolundan polis çağırttı. Daha önce isimleri tespit edilmiş olan 13 kişi karakola götürüldü. Bunun doğru olup olmadığını sendikacılara sorduğumuzda "Siz gidin, biz gelir sizi alırız" dediler. Ancak fabrikaya döndüğümüzde hepimizin 17. maddeden çıkışları verilmişti. Daha sonra da sendika bu 13 kişinin ne durumla - rıyla ilgilendi, ne de işa alınmaları için çalıştı. Sendika ağaları aramıza ajanlar koyup, işçi sınıfının ideolojisini benimseyen arkadaşlarımızı tesbit edip işten attırmak için herşeye başvurdu. Seçtiğimiz temsilcileri istifaya zorlayıp, kendilerinin istediği bir arkadaşı temsilci yaptılar. Ancak biz yeni bir temsilci seçtik.

Son olarak patron parmakları kopan bir arkadaşı tazminatını vermeden attı. Eski işçileri de sudan bahanelerle işten atıyorlardı. Bu olanlar fabrikadaki huzursuzluğu iyice arttırdı. Biz tüm işçiler toplanıp patrondan bunun hesabını vermesini istedik. Patron huzursuzluk kaynağı olarak nitelediği arkadaşlar dışında herkesi işe alacaktı. Hemen sendikacılar gelsin görüşelim dedi. Oysa sen dikacılar işverenle temas kuramadıklarını söylüyorlardı. En son olarak bir arkadaşımız daha işten atıldı, bunun üzerine direnişe geçtik. Bizlerin kararlı birliği karşısında patron arkadaşı tekrar işe almak zorunda kaldı.

Bu arada çeşitli demokratik kuruluşlarda toplanıyorduk. Sendika ağaları kendilerine karşı mücadele etmemizden korktukları için hakkımızda yayın organlarında yalan şeyler yazmaya başladılar.

I. Bölge temsilcisi bir gün fabrikaya gelerek, üst düzeyde bir toplantı yapılacağını ve toplantıya temsilcilerimiz alınmayacağını söyledi. Temsilcilerin toplantıya alınmaması perde arkasında bazı oyunların tezgâhlanacağının belirtisi idi. Biz de, yani taban, temsilcilerimizin kesinlikle toplantıya katılmasını istiyorduk. "Karar tabanındır" ilkesini ağızlarına sakız yapan revizyonist sendika ağaları, bu ilkeyi kendileri çiğnemişlerdi. Toplantıda alınan karara göre hiç kimse işten atılmayacak, bir ön protokolle yeni fabrikaya geçiş sağlanacaktı. Fakat ikinci toplantının ne zaman yapılacağı belli değildi.

Temsilciler başka bir konuyla ilgili olarak patronla toplantı yaptıklarında sendikacıların kendilerine söyledikleri gibi karar alınmadığını öğrendiler. Bizlere söylendiğinde hepimiz satıldığımızı anladık. Temsilcilere, hemen sendikaya giderek bir hafta içerisinde geçişin alınmasını, aksi takdirde direnişe geçeceğimizi haber vermelerini istedik. Bu kararı biz tüm işçiler almıştık, yoksa bizi satan sahtekâr revizyonist sendikacıların iddia ettikleri gibi, fabrika dışındaki kimseler almadılar. Aradan bir hafta geçmesine rağmen hiç bir gelişme kaydedilmemişti. Nihayet 31 Mart günü öğle yemeğinden sonra işbaşı yapmadık. Bu oyalamanın son bulmasını ve meselenin o gün halledilmesini istedik. Bir temsilci arkadaş I. Bölgeye giderek işbaşı yapılmadığını haber verdi. I. Bölge başkanı da hemen fabrikaya telefon ederek durumu sormuş. Patrona, "Sen üzülme ben şimdi gelir meseleyi halle derim" demiş. Biz bu sırada yemekhanede devrimci konuşmalar yapıyor, slogan atıyorduk. Attığımız sloganlar dışarı taşarak, patronların ve revizyonistlerin kulağına ulaşıyordu. I. Bölge başkanı bu sloganları duyunca, "Bırakın canım şimdi bunların zamanı mı, hem siz üretimi durdurmuşsunuz, yaptığınız iş kanunsuzdur, hepinizi işten atabilirler, hemen tezgahlarınızın başına geçin" diyerek patronun ağzıyla konuştu. Biz de, "Direnişe başlarken işten atılmayı polis jandarma saldırısını göze aldığımızı, üretimi tam zamanında durdurarak patronun elini kolunu bağladığımızı, stoku olmadığı gibi ihaleli telefon ve santraller olduğunu" söyledik. Bütün bunlara rağmen revizyonist Murat Tokmak direnişi kaldırmamızı istiyordu. Bir arkadaş da, iki gün içinde geçişin olmasını, olmadığı taktirde Pazartesi günü tekrar direnişin olacağını söyledi.

Direnişin hemen ertesi günü (1.4.1976) 13 arkadaşımız 17. maddenin 'b' bendine dayanılarak işten atıldı. Ertesi gün biz onları işbaşı yaptırdık. Hiçbir sendikacı gelip olayla ilgilenmedi. Sonradan öğrendik ki, bu 13 kişilik liste, sendikacıların üst düzeydeki toplantılarında, patronla sendika arasında ortaklaşa saptanmış. Sendikacılar bu 13 arkadaşımıza tazminatlarının alınacağını, alın masa bile sendikanın vereceğini söylemelerine rağmen, bu sözlerini de gerçekleştirmediler. Dört beş aydır arkadaşlarımızı oyalayıp duruyorlar.

Türk Telefonda oynadıkları bu oyunları daha önce başka fabrikalardaki işçi kardeşlerimize de oynamışlardı. Phlips'de patronla bir olarak 18 arkadaşımızı attırdılar. Profilo'da toplu sözleşme taslağındaki ücretleri azaltan sendikacılara karşı çıkan iki temsilci ve iki işçi arkadaşımızı patronla bir olup işten attırdılar. İdaş'da grev kararı alınması üzerine patron makinaları yavaş yavaş öteki fabrikalarına kaçırıyordu. İşin farkına varan işçiler geri kalan makinaları beklemek için fabrikada nöbetleşe beklemek istemişlerdi. Sendikacılar buna gerek olmadığını, makinaların sendikanın teminatı altında olduğunu söylediler. Ertesi gün işçiler fabrikada hiçbir makinanın kalmadığını ve hepsinin işten çıkarıldığını gördüler. Sendikacılar makinaların kaçırılmasına göz yumdular ve yardımcı oldular.

Kahrolsun revizyonist sendika ağaları
İşçiler sendika yönetimine!
Kahrolsun faşizm ve sosyal-faşizm!
Kahrolsun emperyalizm ve sosyal-emperyalizm!

TÜRK TELEFON İŞÇİLERİ

olaylardan sonra DİSK ve Maden-İş yöneticilerinin sahte devrimci yüzlerini herhalde görmüşlerdir, siz bu konuda ne diyorsunuz?

- Tabii. Daha önce de söylemiştim. DİSK ve Maden-İş yöneticilerinin Türk-İş yöneticilerinden farkı kalmamıştır. Eskiden bunları bilmezdik, duyardık DİSK'in devrimci bir konfederasyon olduğunu ama açıkça gördük yöneticilerinin ne olduğunu. İşçiye düşmanlık yaratan kişiler, işçiye tepeden bakan kişiler olduğunu yani revizyonist kişiler olduğunu öğrendi Elka işçisi.

HALKIN SESİ: Acaba bunlar kime hizmet ediyorlar?

- Elka işçisi bunların kime hizmet ettiğini gayet iyi öğrendi. Bugün işçi sınıfının bir lideri olarak ortaya çıkacaklarına, işçi sınıfını gerçekten önlemeye çalışıyorlar. Yani patron yandaşı oluyorlar bunlar. Biz de bunların ne olduklarını açıkça söylüyoruz. Sendika ağaları diyoruz bunlara. revizyonist oldukların, sosyal-emperyalizme hizmet ettiklerini söylüyoruz. Elka işçisi bunların ne olduğunu iyi öğrendi. Bence diğer Maden-İş'e bağlı üyelerin de bilhassa bunu bilmeleri lazım. Maden-İş, bu DİSK yöneticilerinin kim olduğunu, işçiden taraf mı olduğunu patrondan taraf mı olduğunu bilmeleri lazım. Çünkü ilerde bize yaptıklarını onlara da hatta daha fazlasını yapacaklardır. Bunlar alışmışlardır bu gibi şeylere. "İşçi uyanmamıştır, nasıl olsa kandırıyoruz" deyip kendi işlerini yürütmeye çalışıyorlar. Ben bunların yaptığını aynen faşist bir hareket niteliğinde görüyorum. Yüzünde devrimci maskesi olan ama işçiyi kandıran işçinin hakkını arama - yan, işçiyi satan kişilerdir bunlar.

HALKIN SESİ: Son durum nedir?

- Maden-İş Sendikası grevin kanunsuzluğunu yayarak, grevi terketti. O sırada patrondan bir kağıt geldi. Kağıtta 600 işçinin iş akdinin feshedildiği yazıyordu. Fakat altında hiç bir mühür ve imza yoktu. Orada bulunan başçavuş bu kağıda patron yerine imza attı. İşçiler o gün dağıldılar. Ertesi gün tekrar toplanan işçiler, fabrikanın Ankara asfaltına bakan bölümünü tamamen jandarmanın bürümüş olduğunu gördüler. İki tane de tank getirmişler. Tanklarla çadırı yıktılar. Yıkılan çadırın yerine bir mitralyöz yerleştirdiler. Bu şekilde grev tamamen kırıldı. Şimdi tazminat davası açıldı. "Kazanabilir miyiz" diye bekliyoruz.

Bloksuz Ülkelerin 5. Zirve Konferansı Toplanıyor

Beşinci Bloksuz Ülkeler Zirve Konferansı, 18 Ağustos günü Srilanka'nın (Seylan) başkenti Kolombo'da başlıyor. Bloksuz ülkelerin dışişleri bakanları, bu konferansın başlamasından bir hafta önce toplandılar. Bu toplantının başkanlığına seçilen, Srilanka Adalet ve Maliye Bakanı Feliks Bandranayke, bir açılış konuşması yaparak 5. Bloksuz Ülkeler Konferansı'nın amaçlarını şöyle açıkladı:

"Bloksuzluk siyasetinin uluslararası ilişkilerdeki önemi artık doğrulanmıştır. Yakınlarda toplanacak zirve konferansı önemli bir konferans olacaktır. Bloksuz ülkeler türlü tehditlerle karşı karşıya gelmektedirler. Bu konferansta, ülkelerimiz tehditlere karşı koyabilmek için bir hal çaresi bulabilmelidirler."

Bloksuz ülkelere yönelen tehditler nereden gelmektedir. Şüphesiz ki bu tehditlerin kaynağı, dünyanın tek efendisi olmak isteyen, müdahale, baskı ve şantaj politikasını uygulayan, savaş kışkırtıcısı iki süper devletten başkası değildir. Bloksuz ülkeler, düzenledikleri Beşinci konferansta, iki süper devlete karşı kendi aralarında birlik sağlamak ve bu birliği daha da güçlendirmek için mücadele edeceklerdir.

Son 20 yıl içindeki mücadeleleriyle bloksuz ülkeler ve Üçüncü Dünya ülkeleri, Amerikan emperyalizmine ağır darbeler vurdular. Bugün Amerikan emperyalizmi, çeşitli manevralar çevirerek ve kaba tehditler savurarak, bloksuz ülkelerin ve Üçüncü Dünyanın mücadelesinin gelişimine karşı koymaya çalışmaktadır. Öteki süper devlet Sovyetler Birliği ise, artık bloksuz ülkelerin ve Üçüncü Dünyanın en tehlikeli düşmanı haline gelmiştir.

Sovyet sosyal-emperyalistleri her türlü müdahaleye başvurarak, ve çeşitli ülkeleri birbirine düşürerek bloksuzların mücadelesini dağıtmaya çalışmaktadırlar. Sosyal-emperyalistlerin amacı, bloksuzluk hareketinin bağımsız olarak gelişmesini önlemek ve Amerikan emperyalizmiyle olan rekabetinde bu hareketi bir destek gücü olarak kullanmaktır.

Sovyet sosyal-emperyalistleri, kendilerine bloksuzluk hareketinin doğal müttefiki süsünü vermektedirler. Yine sosyal-emperyalistler kendilerine dayanmayan, kendileriyle işbirliği yapmayan bir bloksuz ülkenin ayakta duramayacağını iddia etmektedirler. Onların bu iddiaları yurdumuzdakiler de dahil dünyanın çeşitli yerlerindeki revizyonist işbirlikçiler tarafından tekrarlanıyor. Revizyonistler neredeyse, Sovyetler Birliği'nin hegemonyasına girmeyen bir ülkenin bloksuz sayılamayacağını söylemektedirler.

Sosyal-emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin bütün bu hevesleri, bloksuz ülkeler ve Üçüncü Dünya ülkeleri tarafından her geçen gün biraz daha fazla boşa çıkarılmaktadır. Bloksuzların, uzun yıllardan beri uyguladıkları çizgi, kuvvet politikasına, askeri bloklara ülke dışında asker bulundurmaya, savaş kışkırtıcılığına karşı çıkmak ve dünyada barış bölgeleri kurulmasını istemektir. Bloksuz ülkelerin karşı çıktıkları emperyalist siyasetleri en azgın bir şekilde uygulayan sosyal-emperyalistler, takındıkları "sosyalizm" maskesiyle gerçek yüzlerini gizleyememektedirler.

Birkaç örnek verecek olursak: Birleşmiş Milletler Genel Kurul toplantısında Sovyetler Birliği, bloksuz ülkeler grubunun sunduğu Hint Okyanusu'nun bir barış gölü olması ve yabancı filoların bölgeyi terketmesi şeklindeki öneriye karşı çıktılar ve oy vermediler. Yine bloksuz ülkelerin hazırladıkları, Latin Amerika'nın Nükleer Silahlardan Arındırılması'nın 2. Ek Protokolu'na imza atmadılar.

Bloksuz ülkeler milli bağımsızlık ve devlet egemenliği için dış müdahale ve saldırıya karşı mücadele etmektedirler. İktisadi yardım adı altında uyguladıkları sömürüyle Mısır'ı bir yıl öncesine kadar kıskıvrak bağlayan, bu ülkenin limanlarına kendi bayrağını çekerek devlet içinde devlet kurmaya kalkışan sosyal-emperyalistler, bloksuz ülkelerin milli bağımsızlığının en büyük düşmanı olduklarını göstermişlerdir. 1968'de Çekoslovakya'yı istila etmesi, Sovyetler Birliği'nin küçük ve orta büyüklükteki ülkelerin devlet egemenliğini hayasızca çiğnediğini ortaya koydu. Daha geçenlerde Sudan'a düzenlenen darbeye katılan Sovyetler Birliği, bloksuz ülkelere karşı en kaba müdahalelerden çekinmediğini ispatladı.

Sosyal-emperyalistler, yeni bir uluslararası iktisadi düzenin kurulması için mücadele eden bloksuz ülkelere ve Üçüncü Dünya ülkelerine bütün güçleriyle karşı çıkmaktadırlar. Birleşmiş Milletler'in 6 ve 7. Olağanüstü toplantılarında sosyal-emperyalistler, Üçüncü Dünya ülkelerinin tasarısında geçen "yeni bir uluslararası iktisadi düzen" önerisinden "yeni" kelimesinin çıkarılmasını istemişler, gelişmekte olan ülkelerin kalkınma çabalarına yardımcı olacak önerilerin çalışma belgesinde bulunmamasını talep etmişlerdir. Geçenlerde yapılan Birleşmiş Milletler Ticareti Kalkındırma Konferansı'nda Sovyetler Birliği eski uluslararası ekonomik düzeni savunmak ve Üçüncü Dünya ülkeleri üzerindeki amansız sömürü ve çapulculuğu sürdürmek için "somut hareket projesi" adlı bir öneri ileri sürmüştür. Bu emperyalist projeyle ortaya atılan Sovyetler Birliği, Üçüncü Dünya'nın haklı isteklerine şu ana kadar karşı çıkmıştır.

Sosyal-emperyalistlerin en çok korktukları, bloksuzluk hareketinin kendilerine karşı mücadelesidir. Sovyetler Birliği kendi durumu hakkında o kadar gocunmaktadır ki, bloksuz ülkelerin her hangi bir tasarı ya da metninde "hegemonyacılığa karşı çıkmak" ibaresi geçince küplere binmektedirler. Ama, sosyal-emperyalistlerin bütün çabaları bloksuz ülkelerin hegemonyacılığa karşı mücadelesini engelleyememektedir. Bloksuz ülkelerin konferansına katılmak üzere Kolombo'ya gelen Tunus diplomatları şöyle konuşmuşlardır:

"Dünyaya hakim olmak için girişilen rekabetin keskinleşmesine ve hegemonyacılığa karşıyız."

Yugoslav diplomatları ise şunları söylemişlerdir:

"Bloklar dışı haraketin her hangi bir hegemonyacılığa bağlı kılınması bloksuzluk açısından kabul edilemez!".

TAYLAND HALKININ SİLAHLI MÜCADELESİ SÜRÜYOR

"Tayland Halkının Sesi Radyosu" 5 Ağustos günü bir askeri bildiri yayınlayarak Tayland Halk Silahlı Kuvvetleri'nin son bir yıl içindeki mücadelesinin tecrübelerini özetlemiştir. "Tayland Halkının Sesi Radyosu" iki süper devlete, revizyonizme ve Tayland'daki gerici iktidara karşı mücadeleye önderlik eden Tayland Komünist Partisi'nin radyosudur. 1930'da kurulan Tayland Komünist Partisi, Tayland Yurtseverler Cephesi'ne ve Tayland Halk Silahlı Kuvvetlerine önderlik etmektedir. Tayland'da silahlı mücadele 11 yıldır sürmektedir. 8 Ağustos günü bu mücadelenin başlayışının yıldönümüdür. Bu mücadele sonunda Tayland'ın kırlık bölgelerinde değişik yerlerde yüze yakın köy Yurtseverler Cephesi'nin kontrolüne girmiştir. "Tayland Halkının Sesi Radyosu" son yayınladığı bildiride şunları açıklamıştır:

"Son bir yıl içinde Tayland Halk Silahlı Kuvvetleri kitleleri silahlı mücadeleye seferber etmiş, örgütlemiş, silahlandırmış bu yolla durmaksızın zaferler kazanmıştır. Geçen yılın Ağustos ayının başlarından bu yılın Haziran ayı sonlarına kadar geçen 11 aylık bir zaman süresi içinde Tayland'ın çeşitli yerlerinde Halk Silahlı Kuvvetleri toplam olarak 2093 düşmanı öldürmüş, yaralamış ya da esir almışlardır. Düşmanın önemli bir istihkam noktası tahrip edilmiş ve etkisiz hale getirilmiş, çeşitli zırhlı araçlardan 56'sı havaya uçurulmuştur".